
This is the **published version** of the info:eu-repo/semantics/masterthesis:

González Rof, Maria Teresa; Femenia Pedrós, Pilar. En grup o en equip?.
L'escriptura cooperativa a l'aula. 2019. 61 p.

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/209935>

under the terms of the license

En grup o en equip? L'escriptura cooperativa a l'aula

Treball Final de Màster
Curs 2018-2019

Màster en Formació del Professorat de Secundària
Especialitat: Llengua catalana i castellana

Tutora: Pilar Femenia Pedrós

Maria Teresa González Rof
6 de juny de 2019

ÍNDEX

	pàgina
1. Introducció	2
2. Marc conceptual	4
3. Context de l'experimentació	6
4. Objectius de la investigació	9
5. Metodologia: instruments de recollida d'informació	11
6. Anàlisi de dades	13
7. Conclusions	21
8. Bibliografia	24
Annex I. Planificació de les sessions destinades a l'escriptura cooperativa	25
Annex II. Mostres dels documents elaborats pels estudiants al llarg del procés d'escriptura cooperativa	29
Annex III. Pauta per a la planificació de la llegenda urbana	59

1. Introducció

La seqüència didàctica «No t'ho creuràs, però ...», que vàrem portar a l'aula durant el nostre període de pràctiques a 2n d'ESO de l'institut La Riera de Badalona es va articular al voltant del gènere discursiu de les llegendes urbanes. Vàrem posar el focus, així, en el treball de l'expressió escrita dels estudiants. Vàrem planificar la seqüència de manera que es combinessin activitats individuals amb d'altres en grup perquè creiem que combinar formes de treball és una manera adequada de treballar a l'aula i d'afavorir diferents tipus d'aprenentatges. Per aquest motiu vàrem proposar com a producte final la narració oral d'una llegenda urbana que s'havien d'haver inventat els estudiants. El pas previ, doncs, va ser la creació de la llegenda, un text escrit que havia de ser elaborat de manera cooperativa. La nostra idea era que els membres de cada grup, a partir dels continguts que havíem treballat a l'aula i de les activitats fetes sobre els textos model que els havíem donat, aportessin els seus coneixements, propostes i idees per elaborar el text. Perquè a través del diàleg entre ells i de les aportacions individuals, escrivissin la llegenda i s'apropriessin millor del gènere discursiu. I si bé els productes finals que van escriure els estudiants varen mostrar, en general, un bon grau d'assoliment dels continguts treballats, quan vaig revisar quines havien estat les aportacions de cada membre em vaig adonar que a l'hora de redactar la llegenda urbana, no tots els estudiants hi havien participat o ho havien fet de manera molt desigual.

L'objectiu del treball és analitzar més a fons si la tasca final d'escriptura de la nostra seqüència didàctica es va fer, tal com nosaltres preteníem, de manera cooperativa, o si es va elaborar a partir de la suma d'aportacions individuals (ja fos de tots els membres o de només alguns). Per fer-ho, he utilitzat els esborranys de les llegendes urbanes que van escriure els estudiants en documents compartits a través de Drive. Aquest suport m'ha permès fer un seguiment de quines aportacions va fer cadascun d'ells. També he utilitzat els enregistraments d'àudio que vàrem fer a l'aula mentre preparaven els textos. L'anàlisi de les dades m'ha servit per comprovar si realment es va fer el text de manera cooperativa, així com per visualitzar com va ser el procés d'escriptura que van seguir els estudiants i quina dinàmica van seguir, i per veure quines millores es poden introduir a la planificació per promoure una cooperació efectiva.

Fer la recerca dins el marc de l'aprenentatge cooperatiu però focalitzada en l'escriptura em va semblar una tasca interessant. Sobretot perquè seguint amb els aprenentatges i lectures fetes durant el Màster vàrem voler aplicar aquesta metodologia però, com he esmentat anteriorment, crec que no vàrem aconseguir del tot aquest objectiu. I m'interessava conèixer què havia passat, quines instruccions haurien afavorit una millora en el treball en grup, com

hauríem pogut plantejar la feina als estudiants o quines eines els hauríem pogut donar perquè el text s'hagués fet (més) cooperativament. Perquè és una metodologia que voldria aplicar en la meua futura tasca docent. A més, a l'institut solen utilitzar aquesta forma d'aprenentatge i alguns estudiants l'han viscuda des de la primària; potser aquest fet ens va influir a l'hora de donar-los les instruccions i de planificar l'activitat, i vàrem donar per suposats elements que hauríem hagut de treballar més profundament.

Personalment, penso que l'aprenentatge cooperatiu és una de les claus del canvi que s'ha de fer en l'educació. Molts centres l'estan incorporant, si no totalment, parcialment. De fet, l'institut La Riera, com he esmentat anteriorment, sol promoure aquesta metodologia en el procés d'ensenyament i aprenentatge (en les diferents matèries i en les 5 hores setmanals que dediquen a projectes). Com llegim a Mariona Corcelles (2008: 33), «la cooperaci3n, como se pone de manifiesto desde la comisi3n de la UNESCO, es una de las competencias clave que debe proporcionar la educaci3n del siglo XXI». Si volem promoure l'aprenentatge cooperatiu, cal que com a docents en tinguem el màxim coneixement, per tal de proporcionar als estudiants les eines necessàries perquè desenvolupin aquesta competència.

És per aquest motiu que en el punt següent exposo les aportacions teòriques més rellevants en l'àmbit de l'aprenentatge cooperatiu i de l'escriptura cooperativa. A continuaci3n, presento la seqüència didàctica «No t'ho creuràs, però ...» i la tasca d'escriptura de la llegenda urbana. Un cop establert tant el marc teòric com el marc on es va desenvolupar l'activitat sobre la qual faig la recerca, passo a plantejar quins són els objectius i les qüestions que m'he plantejat en la investigaci3n que he portat a terme i, seguidament, explico quins instruments de recerca he utilitzat i en quines dades m'he centrat per respondre aquestes preguntes. El següent pas és l'anàlisi de les dades que he obtingut i la interpretaci3n en faig, d'acord amb el marc teòric en què m'he basat. Com a tancament, exposo les meves conclusions sobre la recerca que he fet i quines propostes de millora n'he extret.

2. Marc conceptual

Aquest treball d'investigació se centra en l'aprenentatge cooperatiu aplicat a l'expressió escrita. Com a introducció i de manera molt genèrica, podem dir que l'objectiu del treball cooperatiu és «aprendre entre tots a fer una cosa per després saber fer-la tot sol.» (Pujolàs, 2003: 83). Aquesta metodologia com explica Pujolàs (2003), aporta un doble aprenentatge: els estudiants aprenen a relacionar-se més i millor entre ells mentre aprenen més i millor els continguts. I com que és una competència inclosa en el currículum de l'ESO, Pujolàs remarca que més enllà d'una metodologia, el treball cooperatiu és un contingut que s'ha d'ensenyar.

Programar una activitat cooperativa suposa tenir presents un seguit de requisits que hauran de ser presents perquè realment els estudiants en treguin el màxim profit. L'objectiu de l'aprenentatge cooperatiu és treballar tots junts, en equip —que, com explica Duran (2007) implica interdependència i interacció entre els membres, en contrast amb *grup*, on no hi ha interdependència i el resultat és la suma del treball individual—, per assolir un objectiu comú i aprendre tots més i millor.

Segons Johnson, Johnson i Holubec (1999), que també recullen Pujolàs (2003) i Duran (2007), perquè puguem parlar d'aprenentatge cooperatiu cal que es donin cinc elements:

- **Interdependència positiva.** Les aportacions de cada membre són imprescindibles perquè l'equip assoleixi l'objectiu.
- **Interacció (cara a cara).** Com explica Pujolàs, implica motivació, intercanvi d'opinions, observacions per millorar i ajuda mútua, entre d'altres. L'ajuda mútua entre els integrants afavoreix que els estudiants aprenguin i ajudin a aprendre (que també és aprenentatge).
- **Responsabilitat individual i grupal.** Cada membre s'ha de responsabilitzar de fer la seva feina perquè l'equip assoleixi l'objectiu.
- **Ensenyament d'habilitats socials.** Cal que els estudiants facin aquest aprenentatge per saber treballar en equip (comunicació, gestió de conflictes, empatia, etc.).
- **Autoavaluació grupal.** Cal que els equips revisin el seu funcionament i estableixin objectius de millora.

Pujolàs (2003) i Duran (2007) afegeixen també la **diversitat**, que implica heterogeneïtat dels equips, com a element essencial en el treball cooperatiu, que esdevé una eina per a l'educació inclusiva. Per a Duran, a més, aquesta diversitat és necessària perquè implica habilitats i coneixements complementaris.

Hi ha altres aspectes que fomenten la cooperació entre els estudiants. A més de l'organització de l'**espai** (que permeti el treball en equip i la interacció entre els membres), cal l'organització interna dels equips, amb una **distribució de rols**. Cal, com llegim a Pujolàs (2003), «que tothom tingui alguna cosa a fer i una cosa valuosa, no trivial, segons les possibilitats de cadascú, de tal manera que l'equip no aconsegueixi el seu objectiu [...] si cada un dels membres no hi aporta la seva part.» (2003: 100)

Tots aquests elements es poden aplicar a qualsevol treball cooperatiu, i per tant, també a l'escriptura, que és el tema de la meua investigació. Segons Johnson, Johnson i Holubec (1999) hi ha, a més, diverses accions que ha de fer el docent per afavorir el bon funcionament dels equips i la cooperació: **explicar** la tasca i la interdependència positiva als estudiants, **supervisar** els seu aprenentatge, **ajudar** tant en la tasca com en la millora d'actituds, **avaluar** l'aprenentatge dels estudiants, ajudar-los a **autoavaluar** el funcionament de l'equip, etc. Mentre es desenvolupa el treball, a més, el docent ha de fer una tasca d'**observació** (millor a través d'una pauta) per supervisar la feina dels grups i poder orientar-los cap a la millora, ja sigui relacionada amb continguts, procediments o actituds.

Què aporta aquesta estructura de treball al procés d'escriptura? A més d'aprendre a cooperar i treballar en equip, la interacció i la reflexió que fan els membres de l'equip, com llegim a Corcelles (2016), afavoreixen l'aprenentatge sobre el contingut (en el nostre cas, el gènere discursiu de les llegendes urbanes) i sobre el procés d'escriptura (ja que es fa explícit i esdevé part de la discussió i argumentació dels membres de l'equip). Aquests aprenentatges en diversos àmbits impliquen alhora una complexitat per als estudiants que no trobem en l'escriptura individual.

Així, a més dels elements que he explicat al llarg d'aquest apartat, hi ha altres aspectes més específics de l'escriptura cooperativa que el docent ha de tenir en compte, especialment per la complexitat de l'activitat. Quant al primer pas del procés, la planificació, Corcelles (2016) esmenta la necessitat d'oferir una pauta als estudiants que els guiï en la tasca. Pel que fa a l'escriptura del text, esmenta dues opcions de treball:

- l'estratègia sincrònica, on tots els membres participen en el text amb aportacions i en la presa de decisions (promou la interacció, però implica que es reparteixin tasques per aconseguir la implicació de tots els membres)
- l'estratègia asincrònica, on a partir d'un text inicial fet per un dels membres, la resta hi fa aportacions i propostes. Les decisions es prenen de manera conjunta.

3. Context de l'experimentació

La seqüència didàctica «No t'ho creuràs, però ...», que vàrem portar al llarg de 9 sessions a l'aula de Llengua catalana i literatura de 2n d'ESO de La Riera, va estar focalitzada en el gènere discursiu de les llegendes urbanes. És per aquest motiu que el producte final que vàrem proposar als estudiants va ser la creació d'una llegenda urbana que posteriorment van haver de narrar oralment als companys de classe. Vàrem establir els objectius d'aprenentatge que vàrem considerar necessaris perquè els estudiants poguessin assolir la realització del producte final i perquè s'apropriessin de les característiques d'aquest gènere discursiu de manera progressiva i significativa: fer sorgir coneixements previs sobre les llegendes urbanes; identificar-ne les característiques; saber escriure un text narratiu, dins el gènere de les llegendes urbanes; identificar els diferents temps de passat dels verbs i saber usar-los d'acord amb la progressió dels fets narrats; conèixer els elements que caracteritzen les narracions orals, i saber aplicar-los en la narració oral de la llegenda.

L'objectiu final de seqüència didàctica va ser l'elaboració, en grups de 4 principalment, d'una llegenda urbana que contingués els elements treballats, tant pel que fa al gènere discursiu com als continguts lingüístics (estretament relacionats amb el tipus de text). És per aquest motiu que vàrem establir un itinerari d'aprenentatge que acompanyés els estudiants en aquest procés, en el qual els textos model que els vàrem proporcionar van tenir un paper molt destacat —vàrem considerar que era important fer-los accessible un elevat nombre de textos que reflectissin la varietat temàtica d'aquest gènere discursiu.

Vàrem començar la seqüència escoltant la narració d'una llegenda urbana per situar els estudiants en context i seguidament, un seguit de preguntes formulades oralment van servir per fer sorgir coneixements previs i perquè els estudiants es fessin una representació mental del gènere de què parlàvem.

El següent pas de l'itinerari de la seqüència va ser la realització d'activitats centrades en la identificació de les característiques de les llegendes urbanes. Per això vàrem crear 3 activitats per treballar-les de manera progressiva, a través de la lectura de diversos textos model (6 en aquesta part). Vàrem combinar el treball individual, en petit grup i en gran grup. També vàrem alternar la correcció oral amb el gran grup amb la correcció individual per part nostra prèvia entrega de l'activitat al Classroom.

A continuació vàrem treballar els temps verbals de passat a través de dues activitats. En la primera, els estudiants van identificar tots els verbs de passat d'una nova llegenda urbana i, oralment i en gran grup, vàrem establir les diferències de significat dels tres temps de

passat més comuns en aquests tipus de textos. Un cop identificats i amb els significats clars, el següent pas va ser aplicar els aprenentatges en un text: cada estudiant va transformar una llegenda urbana narrada en present a passat. Aquesta segona activitat es va fer a casa i es va entregar al Classroom, on la vàrem corregir.

Aquest segon bloc ens va portar al pas següent de l'itinerari: l'aplicació en el text dels elements treballats. En una primera activitat, en parelles, els estudiants, a partir de l'inici d'una llegenda, van inventar-se'n el final aplicant-hi les característiques que havíem estat treballat. En la segona activitat, individual, van elaborar una llegenda urbana a partir d'un missatge de correu. Els dos textos es van entregar a través del Classroom, on el vàrem corregir i avaluar seguint una rúbrica.

Les diverses activitats van anar guiant els estudiants, seguint un itinerari d'aprenentatge progressiu i acumulatiu cap a la creació del producte final: l'elaboració d'una llegenda urbana i la seva narració oral. Per a l'elaboració (planificació, esborrany, revisió i text final) vàrem destinar entre dues sessions i mitja i tres, segons el grup. Vàrem fer agrupacions de treball cooperatiu de 4 membres, ja que és una manera de treballar que ofereix beneficis als estudiants: aportació d'idees, discussió i consens; aprenentatge de diverses formes de treballar; intercanvi dels aprenentatges fets durant les activitats anteriors; ajuda entre els membres, etc. Com que a La Riera fan servir l'ordinador com a suport habitual, l'eina que van fer servir els estudiants va ser un document Drive compartit amb nosaltres, de manera que vàrem poder fer el seguiment de cada grup al llarg del procés.

Fent servir les agrupacions de taula que la tutora havia fet aquell trimestre —les aules estan organitzades en grups de quatre o cinc estudiants—, vàrem pausar el procés d'escriptura de la llegenda: pluja d'idees i planificació, elaboració d'esborrany, revisió i text final. Vàrem compartir amb els estudiants que havien de treballar de manera cooperativa, amb la participació de tots els membres en cada un dels passos del procés. També vàrem compartir amb ells la rúbrica d'avaluació, així com una taula amb les característiques de les llegendes urbanes i un document d'autoavaluació que els ajudés a revisar l'esborrany i a introduir-hi les millores necessàries, i vàrem fer memòria dels diversos textos model que havíem treballat i els seus trets més importants.

Al llarg de les sessions, el nostre rol va consistir tant a aclarir o reforçar aspectes relacionats amb el text i les seves propietats com a incidir en qüestions relacionades amb el funcionament del grup. A més de les actuacions presencials a l'aula, també vàrem poder fer un seguiment sobre com estaven treballant i enfocant la tasca, a través del document de treball que cada grup tenia compartit amb nosaltres, de manera que també els vàrem anar

donant *feedback* al llarg de les sessions. Per avaluar aquesta activitat vàrem fer servir la rúbrica d'avaluació que havíem compartit amb els estudiants a l'inici de la seqüència, on es contemplen els diversos elements treballats al llarg de les sessions.

Un cop finalitzada la redacció final de la llegenda vàrem programar una avaluació formadora que els ajudés a prendre consciència dels aprenentatges fets des de l'inici de la seqüència didàctica. I vàrem finalitzar amb la preparació de la narració oral de la llegenda. Per fer-ho, vàrem analitzar una narració en vídeo, de manera que en vàrem extreure les principals característiques, que van aplicar en el vídeo que cada grup va enregistrar. Durant el visionat dels enregistraments, els estudiants van emplenar una graella de coavaluació i autoavaluació, com una manera de fer més conscients els aprenentatges fets.

4. Objectius de la investigació

Com he mencionat anteriorment, vàrem plantejar l'activitat d'escriptura d'una llegenda urbana en un marc d'aprenentatge cooperatiu, en equips de 4 membres (tot i que hi va haver un grup de 3 i un de 5). Vàrem mantenir les agrupacions de taula que la tutora havia fet aquell trimestre, ja que eren heterogènies, segons el que havíem observat al llarg de la primera estada al centre i en les sessions que havíem fet de la segona. Des del moment en què vàrem plantejar l'activitat als estudiants els vàrem explicar que havia de ser una tasca cooperativa, on tots participessin. No es tractava d'una forma de treball desconeguda pels estudiants, ja que a l'institut solen aplicar aquesta metodologia, no de manera sistemàtica però sí freqüent.

Durant les sessions que vàrem dedicar al procés d'escriptura de la llegenda urbana vàrem fer un seguiment a l'aula del treball que feien els grups, comprovant si els objectius havien quedat ben clars, encoratjant a la participació i al debat d'idees i acompanyant en la reflexió sobre l'adequació de les propostes al gènere discursiu. També vàrem seguir els documents generats per cada grup i els vàrem donar indicacions sobre possibles aspectes que calia que revisessin.

Va ser principalment a l'hora de revisar els textos finals —tot i que ja ho havíem començat a detectar durant el procés (i arran d'això hi vàrem incidir força als estudiants, demanant-los que hi havia d'haver text de tots els membres)— que em vaig adonar que en moltes llegendes no s'hi veia la participació de tots els integrants, que hi havia força desequilibri d'aportacions i fins i tot alguns textos amb tan sols un o dos autors. Amb aquestes constatacions, per tant, la impressió que vaig tenir va ser que en molts casos no hi havia hagut gaire treball cooperatiu.

Arran d'aquesta possibilitat em vaig plantejar fer la meua recerca al voltant d'aquest tema, amb l'objectiu, d'una banda, d'establir si la producció textual dels alumnes es va fer de manera cooperativa, analitzant més a fons els documents compartits i els àudios que vàrem enregistrar, i d'una altra, de poder suggerir quines millores es podrien fer en el futur per aconseguir l'elaboració del producte textual de manera cooperativa.

La pregunta central que em plantejo en fer aquesta recerca és:

- Van treballar cooperativament durant el procés d'escriptura de la llegenda urbana? O es van repartir la feina?

I al voltant d'aquesta qüestió, en situo d'altres com:

- Si no va ser cooperatiu, quins procediments van seguir els estudiants per fer el text?
- Quines actuacions nostres els haurien ajudat?
- Hauríem pogut fer algunes activitats prèvies que els facilitessin la cooperació posterior?

5. Metodologia: instruments de recollida d'informació

Per recollir les dades i la informació que m'han servit per portar a terme la recerca m'he basat principalment en els documents Drive que van fer servir els estudiants per fer la planificació i la textualització de la seva llegenda urbana i que des del primer moment van compartir amb nosaltres. Les característiques d'aquesta eina m'han permès fer un seguiment, revisar i analitzar amb força detall el procés que van seguir els diversos grups en l'elaboració del producte escrit, així com en quins moments es van fer les aportacions i qui hi va participar cada vegada. El fet que els estudiants de l'institut La Riera treballin sempre amb ordinador m'ha facilitat l'ús d'aquest suport com a instrument d'investigació, que m'ha aportat dades que potser en paper no hauria pogut obtenir.

Els àudios que vàrem enregistrar a classe, han estat un altre instrument amb què he obtingut informació per a la investigació i que m'ha ajudat a completar l'anàlisi dels documents. Tot i que al principi els estudiants van actuar condicionats a la presència de l'aparell que els enregistrava, de seguida van oblidar-se'n i les converses es van centrar en la tasca que havien de fer. En general, el diàleg entre els membres del grup m'ha estat d'utilitat per matisar o confirmar la informació que m'aportaven els documents escrits. Tot i que el volum més gran de dades i d'informació, com he esmentat anteriorment, l'he obtingut a través dels documents escrits dels estudiants, els enregistraments d'àudios m'han estat d'utilitat per completar-les.

L'obtenció de dades dels documents Drive que em mostressin com s'havia desenvolupat el procés d'escriptura de la llegenda ha estat una tasca laboriosa. He analitzat les diverses versions desades de cadascun, que comprenen tant el procés de planificació com el de redacció. D'aquesta manera he pogut tenir constància de com ha estat el procés que han seguit els estudiants, en quin grau han participat o quina ha estat la qualitat de les aportacions. He fet un registre dels moments en què es va treballar sobre l'escriptura de la llegenda urbana, comptant les aportacions que s'hi feien, amb l'objectiu d'obtenir una imatge amb el màxim de detalls possibles sobre el procés.

En concret, m'he fixat en:

- les aportacions de cada membre durant la planificació del text.
- quina proporció de text s'ha escrit en les diverses situacions d'escriptura possibles (obtingudes a partir del nombre de membres connectats i el lloc on s'ha fet —a classe o fora d'horari de classe). No he tingut en compte qui havia escrit cada aportació.

He considerat que aquestes són les dades més significatives a l'hora de representar la forma com havien treballat els estudiants i per, després d'analitzar-les i interpretar-les, poder extreure les conclusions que avalin o refutin la meua hipòtesi, així com per poder respondre les preguntes de les quals parteix aquest treball d'investigació.

6. Anàlisi de dades

L'instrument principal en què m'he basat per recollir la informació sobre el desenvolupament del procés d'escriptura cooperativa han estat els documents que van generar els estudiants. Tot i que han estat la meua font principal, també m'he servit dels àudios que vàrem enregistrar per complementar i, en alguns casos, matisar la informació obtinguda dels documents. L'ús del suport digital, compartit entre els membres i amb les docents, m'ha permès poder fer un seguiment de cada sessió destinada a l'escriptura, i observar com es va desenvolupar.

Per obtenir les dades he combinat l'anàlisi quantitativa (nombre de paraules que conformen el text, nombre de membres que hi participen) amb la qualitativa (entorn on escriuen, qui escriu), amb l'objectiu d'extreure'n informació sobre com van fer el procés d'escriptura els estudiants, si van treballar cooperativament i en quin grau. He volgut distingir, a l'hora de reflectir les dades obtingudes, entre participació en la planificació de la llegenda i participació en la redacció del text. He cregut rellevant fer aquesta separació perquè, tot i que sumades conformen el procés d'escriptura que han seguit els estudiants, a l'hora de comptar les aportacions he fet servir indicadors diferents: idees, en el cas de la planificació, i paraules, en la redacció del text. També he pensat que era important fer la distinció perquè són dos subprocessos que requereixen, per part dels estudiants, procediments diferents (una cosa és proposar i acordar els eixos principals de la narració i una altra, encaixar les diferents aportacions i consensos en la creació d'una llegenda que tingui els elements característics del gènere discursiu), tot i que comparteixin, amb el plantejament que vàrem fer de treball cooperatiu, la necessitat d'interacció, consens i participació.

El primer recull de dades l'he fet sobre la participació dels membres de cada grup al llarg de la planificació de la llegenda urbana. Oralment, vàrem indicar als estudiants que comencessin fent una pluja d'idees entre tots al voltant dels principals elements que havíem treballat: temàtica, personatges, lloc i temps, lliçó o missatge, etc. Els vàrem remarcar que tots els membres havien d'aportar les seves propostes i que entre tots decidissin quines eren les que finalment escollien.

Aquests són els resultats del buidatge d'informació fet a partir dels documents dels estudiants:

En grup o en equip? L'escriptura cooperativa a l'aula

grup	G1	G2	G3	G4	G5	G6	G7	G8	G9	G10	G11	G12	G13	G14	G15
membre															
A	25%	33,3%	sense dades	25%	50%	33,3%	0	33,3%	20%	30%	0	60%	25%	12,5%	25%
B	25%	33,3%	sense dades	25%	0	33,3%	28,6%	11,1%	30%	30%	25%	20%	25%	12,5%	25%
C	25%	33,3%	sense dades	50%	0	0	28,6%	33,3%	20%	30%	33,3%	20%	25%	25%	25%
D	25%		sense dades	0	50%	33,3%	42,8%	22,3%	30%	10%	41,7%	0	25%	25%	25%
E														25%	

TAULA 1 : Percentatge d'idees proposades per cada membre durant la planificació

Com es pot observar, tot i les diferències que hi ha entre els membres d'alguns grups, en general tots van participar en l'aportació de propostes a l'hora de planificar la llegenda. Hi ha pocs membres que no prenguessin part en aquest procés i en general va ser una participació força equilibrada. Hi ha hagut 4 grups en què la proporció d'idees aportades ha estat totalment igualitària, tot i que aquest extrem tampoc era una condició indispensable.

Malgrat que en general les dades de la taula mostren una participació força equilibrada, és interessant destacar diversos aspectes que sobresurten de la resta i que matisen com ha estat la cooperació entre els membres. D'una banda, veiem que hi ha 7 membres, que pertanyen a 6 grups, que no aporten cap proposta a la planificació dels seus grups. De l'altra banda, hi ha dos membres (de G8 i G10) amb una proporció d'aportacions força inferior a la de la resta de companys. Aquestes són les dades que destaquen per damunt de la resta, que com he esmentat reflecteixen força equilibri de participació.

Aquesta forma de treball que van mostrar els estudiants al llarg de la planificació de la llegenda urbana, es pot considerar extensiva a tota l'activitat d'escriptura? Quan vaig començar la recerca i l'anàlisi dels documents, em va semblar que la resposta seria negativa, i el buidatge de dades em va confirmar aquesta primera impressió.

Com reflecteix la taula 2, els percentatges de participació no mostren l'equilibri que observem a la taula 1. A més, hi ha un altre factor diferencial, ja que s'hi incorpora un nou escenari: l'escriptura fora de l'horari escolar, que no va aparèixer en cap dels 15 grups durant la planificació. Vàrem destinar aproximadament tres sessions per a la realització de l'activitat, un període de temps que vàrem considerar suficient perquè tots els grups tinguessin prou temps per elaborar el text (veure Annex I). Havíem previst que dediquessin gran part de la primera sessió a la planificació, i la resta de sessió i les següents a l'escriptura, amb la corresponent elaboració d'esborranys, revisió i textualització final. Per a alguns grups no va ser suficient.

La següent taula mostra quina va ser la distribució de la tasca d'escriptura, a partir del buidatge de dades dels documents dels estudiants. La combinació de dades que s'hi reflecteix aporta informació que és força aclaridora i interessant a l'hora d'establir quin grau de cooperació hi va haver en els diversos grups.

En grup o en equip? L'escriptura cooperativa a l'aula

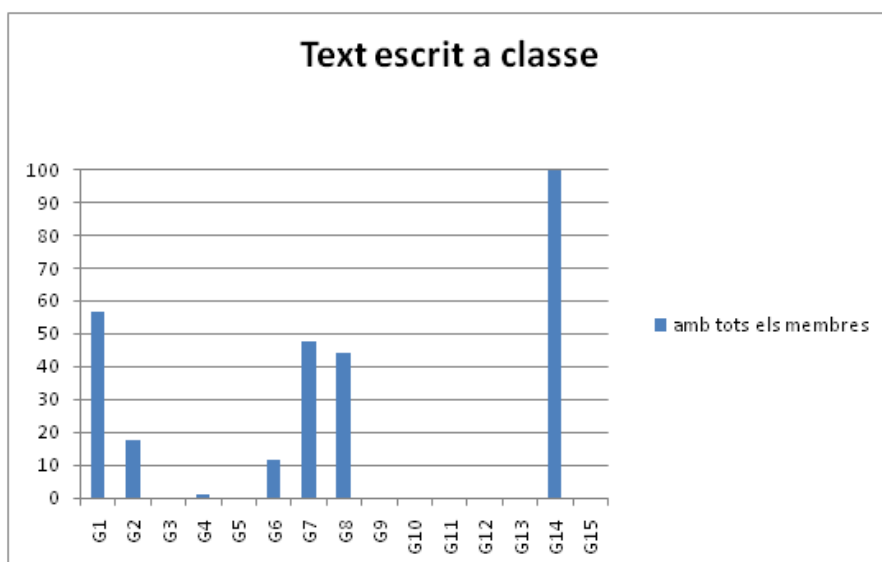
grup	G1	G2	G3	G4	G5	G6	G7	G8	G9	G10	G11	G12	G13	G14	G15
membres a les connexions															
5 membres a classe														100%	
4 membres a classe	56,9%		0	1%	0	11,4%	47,5%	44,2%	0	0	0	0	0	0	0
3 membres a classe	9,6%	17,8%	27,5%	57,1%	47,5%	0	0	0	1,4%	12,1%	15,3%	0	0	0	0
2 membres a classe	2,9%	12,6%	45,1%	0	0	60,7%	0	0	0	27,8%	0	6,4%	0	0	53,5%
1 membre a classe	5,6%	0%	0,4%	0	0	23,5%	0	4,8%	0	0	0	6,3%	0	0	0
1 membre fora horari	25%	69,6%	27%	0	52,5%	0	52,5%	51%	0	60,1%	59,7%	87,3%	100%	0	46,5%
2 membres fora horari	0	0	0	41,9%	0	0	0	0	0	0	25%	0	0	0	0
3 membres fora horari	0	0	0	0	0	4,4%	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4 membres fora horari	0	0	0	0	0	0	0	0	98,6%	0	0	0	0	0	0

TAULA 2: Percentatge de text escrit i membres connectats simultàniament (independentment de quants hi aporten)

A la primera columna hi he reflectit les diverses situacions d'escriptura possibles a través, en primer lloc, de dues grans agrupacions: a classe i fora de l'horari (que inclou classes d'altres matèries i horari no escolar). Dins de cada una es mostren les diferents possibilitats pel que fa al nombre de membres connectats simultàniament. He comptabilitzat el percentatge de text que cada grup ha fet en cada situació. No he tingut en compte si tots els membres connectats havien fet aportacions al text, perquè un escenari que es produeix sovint a l'aula és que alguns membres escriuen però tots aporten idees. Les dades que resulten de combinar aquests indicadors ens aporten informació que ens permet fer-nos una imatge força aclaridora del grau de cooperació que hi va haver entre els membres dels grups.

És rellevant que dels 15 grups només un va fer el 100% del text a classe i amb la totalitat dels membres connectats (G14). De la mateixa manera que també n'hi va haver un (G13) en què la totalitat del text la va fer un sol membre fora de l'horari. Són els dos casos extrems, però entremig no hi ha gaire varietat.

A la franja on tots els membres de l'equip estan connectats a classe, que són les dades que recull el gràfic 1, només 4 grups destaquen en percentatge de text escrit: G8 amb un 44,2%, G7 amb el 47,5%, G1 amb un 56,9% i G14 (que ja he esmentat abans) amb un 100%. Aquesta és la franja que podem identificar com la més cooperativa, ja que la pràctica de l'escriptura del text es fa amb tots els membres connectats, és a dir, presents, que és una condició bàsica per al treball cooperatiu.

GRÀFIC 1: Proporció de text escrit a classe amb tots els membres connectats

A la filera que mostra les dades quan hi ha 3 membres connectats, només hi ha 2 grups que destaquen G4 i G5 amb uns percentatges del voltant del 50%. Passa una cosa semblant si mirem la franja de 2 membres, on trobem 3 grups (G3, G6 i G15) amb un percentatge entre el 45 i el 60%.

Quan passem a les caselles que fan referència a l'escriptura fora de l'horari, veiem que les xifres són força diferents a les anteriors. A la primera filera, 4 membres connectats, destaca l'única dada que hi ha: G9, que va fer pràcticament la totalitat del text en aquesta situació (parlant amb els alumnes, ens van explicar que havien fet la feina junts a la biblioteca); tot i ser fora d'horari, és l'altre cas (juntament amb el G14) en què hi ha hagut cooperació entre tots els membres.

A banda d'aquest grup, però, el gruix dels percentatges de text escrit se situa a la darrera franja, la que identifico com a menys cooperativa: un sol membre connectat fora d'horari. En total són 11 grups els que se situen en aquesta darrera filera i els percentatges de text són en general força elevats: 9 grups entre el 45 i el 100% (4 dels quals, entre el 60 i el 100%).

GRÀFIC 2: Proporció de text escrit per un sol membre connectat fora de l'horari

Si comparem les dades obtingudes en l'anàlisi de les dades de les dues etapes del procés d'escriptura observem que els alumnes van tenir comportaments molt diversos i diferenciats

en l'una i en l'altra. Mentre que a la planificació la tendència en els diversos grups va ser fer un treball en general amb un grau força elevat de cooperació, en el moment d'elaborar el text escrit el grau va baixar força en molts casos i es van diversificar les situacions d'escriptura (va aparèixer la producció escrita fora de l'horari de classe).

Quines diferències es poden establir entre les dues parts del procés? Penso que, d'entrada, la complexitat dels procediments necessaris per fer-les. A la planificació, els membres de cada grup havien de fer propostes sobre els diversos elements i arribar a acords sobre quines aportacions triaven desenvolupar. En canvi, l'escriptura del text implica més dificultat, tenir en compte diversos aspectes (estructura del text narratiu, argument, característiques del gènere textual, etc.) i alhora interactuar i arribar a acords amb els altres membres del grup.

A banda d'aquesta diferència, és interessant recuperar els elements essencials a què fan referència Johnson, Johnson i Holubec (1999), Duran (2007 i 2010) i Pujolàs (2003), i que recullo en l'apartat 2 d'aquest treball, per analitzar les dades que he obtingut i com es van desenvolupar les fases de l'activitat.

Per fer la planificació, els estudiants van tenir una pauta molt detallada: la taula que els havíem penjat al Classroom, on s'especificaven els elements destacats de les llegendes urbanes i les seves característiques (veure Annex II). Aquesta eina, de la qual ens parla Corcelles (2016), els va servir de guia i va afavorir que focalitzessin l'atenció en la tasca que havien de fer. Podem dir que les indicacions en aquesta etapa van ser concretes i precises, i que cadascun dels estudiants tenia una tasca molt clara: aportar, discutir i argumentar, i arribar a un consens. És a dir, que tant la tasca com els rols dels membres estaven ben definits i eren entenedors i fàcilment executables. Els estudiants sabien què havien de fer, tot i que no havíem fet una distribució de rols explícita.

Dos dels altres elements, la interacció cara a cara i la disposició de l'espai adequada, van ser presents en totes dues fases. Al llarg de les sessions vàrem animar els estudiants a la participació en l'aportació de suggeriments, ja fos en la fase de pluja d'idees o en la de la redacció de la llegenda, així com a l'assoliment de consensos. Tot i que els autors esmentats incideixen molt en el fet d'ensenyar als estudiants les habilitats socials, ja que són fonamentals per al bon desenvolupament de la cooperació, nosaltres teníem un temps d'actuació molt limitat i vàrem ometre aquest aspecte; a més, com ja he esmentat anteriorment, els alumnes sabíem que no era el primer cop que els alumnes treballaven de manera cooperativa.

La dada que crida més l'atenció quan observem el desenvolupament de l'escriptura de la llegenda urbana (taula 2) és la quantitat de text que es va fer fora de l'horari de classe, tot i que havíem comptat que tindrien prou temps amb les sessions que havíem planificat. Un dels elements que penso que hauria millorat l'ús del temps a l'aula hauria estat la distribució de rols entre els membres dels equips, de manera que cadascun focalitzés en un aspecte i es fes responsable de la feina que se li havia encarregat; tot i que posteriorment les decisions individuals haguessin passat pel procés de discussió i consens entre la resta de membres, crec que hauria servit per avançar en la tasca a l'aula i afavorir el treball cooperatiu. D'aquesta manera, també, s'hauria fomentat la interdependència positiva i la responsabilitat individual i grupal. També possiblement hauríem ajudat a fomentar la implicació d'alguns estudiants que van tenir una participació força baixa en l'activitat i van delegar la seva responsabilitat en els altres companys. Tot i que quatre integrants per grup és una xifra habitual en el treball cooperatiu, requereix, com expliquen Johnson, Johnson i Holubec (1999), que els membres hi tinguin ja força pràctica. Com esmenten els autors, com més membres hi ha a l'equip, més idees, però també més dificultat d'interacció i d'arribar a acords, i més complexa és la coordinació entre els integrants. Seguint amb la distinció que fa Duran (2007), les dades ens mostren que hi va haver força treball en grup combinat amb treball en equip.

En la fase d'escriptura de la llegenda vàrem proporcionar una pauta, oralment, dels passos que havien de seguir: escriptura de l'esborrany, revisió i modificació amb una pauta d'autoavaluació, i text final. Tot i que els va ajudar a guiar i focalitzar el treball, sembla que no va ser suficient per assolir un alt grau de cooperació. Una pauta que concretés més els aspectes per treballar hauria fet l'acompanyament als estudiants per poder fer un repartiment de responsabilitats i aconseguir la implicació de tots els membres dels grups cap a la consecució de l'objectiu final.

7. Conclusions

«[...] no és una qüestió de tot o res, sinó de grau; com més elements es donin, i amb més intensitat, més fàcilment aconseguirem, o amb més probabilitat, els beneficis de l'aprenentatge cooperatiu.»

Pere Pujolàs, *Aprendre junts alumnes diferents*

Després d'analitzar i interpretar les dades obtingudes a partir dels documents escrits dels estudiants que recullen el procés que cada grup va fer en el procés d'escriptura de la llegenda urbana, recupero les preguntes que em formulava en iniciar el treball:

- Els estudiants van treballar cooperativament durant el procés d'escriptura de la llegenda urbana? O es van repartir la feina?
- Si no va ser cooperatiu, quins procediments van seguir per fer el text?
- Quines actuacions nostres els haurien ajudat?
- Hauríem pogut fer algunes activitats prèvies que els facilitessin la cooperació posterior?

La resposta a la primera pregunta és que hi va haver diversos graus de cooperació entre els membres dels grups en funció de la fase del procés d'escriptura. La fase de planificació la van realitzar, en general, amb un alt grau de cooperació entre els membres dels equips. Com he comentat en el punt anterior, el fet de ser una tasca amb instruccions acotades, amb una demanda d'una resposta molt concreta, en què no hi havia un procediment d'escriptura que hi afegís complexitat (és a dir, els estudiants havien d'aportar idees que s'ajustessin a les característiques de les llegendes i anotar-les, sense haver de focalitzar l'atenció en la forma que adoptaven sobre el paper), va contribuir al nivell de cooperació observat. També hi va ajudar oferir als estudiants una pauta que els guiés en la planificació i els acompanyés a treballar de manera ordenada i focalitzada aquesta fase del procés.

La fase d'escriptura de la llegenda va mostrar una major diversitat en el grau de cooperació, que en general va ser força baix. Aquesta etapa del procés és més complexa i per tant requereix un grau més elevat d'acompanyament i de potenciació dels elements essencials per al treball cooperatiu. La distribució de rols entre els membres perquè cadascú tingués una responsabilitat individual explícita dins el grup i que cada integrant se sentís indispensable per a la consecució de l'objectiu haurien contribuït a augmentar el grau de cooperació. En la nostra pràctica, hi va haver estudiants que van delegar la seva responsabilitat en el treball dels companys. Tot i que vàrem donar una pauta de treball

(escriptura, revisió i modificacions, i text final), de cara a properes experimentacions caldria proporcionar-ne una de més específica, que concreti més les tasques que cal fer, amb l'objectiu d'augmentar el grau de cooperació, que guiï i focalitzi la feina dels estudiants cap a la consecució de l'objectiu: potenciar l'aprenentatge de tots i entre tots.

A l'hora de portar a l'aula una tasca d'escriptura cooperativa he observat també, a través de la realització d'aquest treball d'investigació, la importància de preveure la utilització de tècniques cooperatives destinades a ensenyar les habilitats socials necessàries per desenvolupar l'activitat. El fet que el temps destinat a la fase d'escriptura no fos suficient per a alguns grups pot estar estretament relacionada amb la necessitat de millorar aquestes habilitats que permeten el treball en equip (participació, ajuda mútua, escolta activa, discussió, etc.).

Relacionat amb aquest aspecte, utilitzar tècniques per definir afinitats i compatibilitats entre els estudiants també és una altra eina per millorar el funcionament i, per tant, els aprenentatges en un treball cooperatiu, ja que proporciona més elements de guia a l'hora de formar grups. Són pràctiques que autors com Pujolàs aconsellen fer per anar millorant la pràctica cooperativa però que en la nostra pràctica d'escriptura no varem poder portar a terme per la limitació temporal que teníem; en una altra situació, amb un curs per endavant, la introducció i el treball d'aquests aspectes ha de ser una pràctica freqüent per anar creant una base cooperativa sòlida a l'aula. Només així podrem afavorir que el treball cooperatiu de l'escriptura (i en general de tot allò que decidim treballar amb aquesta metodologia) esdevingui realment una experiència completa d'aprenentatge de tots i entre tots, i que es potenciïn les possibilitats d'aprenentatge que ofereix l'escriptura cooperativa. També l'ús de tècniques d'escriptura cooperativa, com el full giratori o la tècnica 1-2-4 són útils per anar treballant la cooperació en aquest àmbit.

Pel que fa a la nostra actuació a l'aula, mentre es desenvolupava l'activitat, la circulació entre els grups, oferint ajuda, orientació, animant a la participació de tots i recordant la necessitat de construir el text entre tots, així com la revisió del text que anaven generant, van afavorir l'escriptura cooperativa. En una pràctica a l'aula sense les limitacions temporals que teníem, fer una tasca d'observació dels grups, utilitzant una pauta de seguiment, com recomanen Johnson, Johnson i Holubec (1999), esdevé un recurs per ajudar a millorar la pràctica cooperativa dels estudiants, no només pel que fa al funcionament dels grups sinó també per orientar en els procediments seguits.

«Esta experticia se adquiere a través de un procedimiento de perfeccionamiento progresivo que consiste en: (a) dictar una clase cooperativa, (b) evaluar cómo funcionó (c) reflexionar acerca de cómo podría haberse implementado mejor la cooperación, (d) dictar una clase cooperativa mejorada, (e) evaluar cómo funcionó, y así sucesivamente. De este modo, el docente va adquiriendo experiencia en forma creciente y gradual.»

Johnson, Johnson i Holubec, *El aprendizaje cooperativo en el aula*

8. BIBLIOGRAFIA

CORCELLES, Mariona. «Escribir textos argumentativos de forma cooperativa: una herramienta para promover el conocimiento». *Aula de innovación educativa*, núm. 175 (2008), p. 33-35.

CORCELLES, Mariona; OLIVA, Àngels. «La escritura colaborativa de textos académicos: Un proyecto en el aula de psicología de la educación». A: BAÑALES FAZ, Gerardo [coord.]; CASTELLÓ BADÍA, Montserrat [coord.]; VEGA LÓPEZ, Norma Alicia [coord.]. *Enseñar a leer y escribir en la educación superior. Propuestas educativas basadas en la investigación*. México: Ediciones SM, 2016.

També a: <https://www.researchgate.net/publication/313160424_Ensenar_a_leer_y_escribir_en_la_educacion_superior_Propuestas_educativas_basadas_en_la_investigacion> [Consulta: 5 juny 2019].

DURAN, David. «¿Solos ante el peligro? Las gafas que nos impiden ver la importancia de las interacciones entre los alumnos». A: CASTELLÓ BADIA, Montserrat [dir. ed.]; MARTÍNEZ MUÑIZ, Montserrat [coord.]. *Aprender a pensar: sentando las bases para aprender a lo largo de la vida*. Madrid: Secretaría General Técnica. Centro de Publicaciones. Ministerio de Educación y Ciencia, 2007.

També a: < <http://grupsderecerca.uab.cat/grai/sites/grupsderecerca.uab.cat/grai/files/solosanteelpeligro.pdf>> [Consulta: 5 juny 2019].

DURAN, David. «L'ús de mètodes i tècniques d'aprenentatge cooperatiu a les classes de català: aprofitar pedagògicament les diferències entre els alumnes». *Llengua i Ús* [Barcelona], 49 (2010), p. 46-54.

També a < <http://grupsderecerca.uab.cat/grai/sites/grupsderecerca.uab.cat/grai/files/L'usdem%C3%A8todesitecniquesd'aprenentatgecooperatiu.pdf>> [Consulta: 5 juny 2019].

JOHNSON, David W.; JOHNSON, Roger T.; HOLUBEC, Edythe J. *El aprendizaje cooperativo en el aula*. Buenos Aires: Paidós Ibérica, 1999.

PUJOLÀS, Pere. *Aprender juntos alumnos diferentes*. Vic: Eumo Editorial, 2003.

En grup o en equip? L'escriptura cooperativa a l'aula

Annex I

Planificació de les sessions destinades a l'escriptura cooperativa

Activitats d'ensenyament i aprenentatge i d'avaluació			
Sessió 5 2nA i 2nB (22 de març) Descripció de la sessió Ens trobem a l'equador de la nostra seqüència didàctica, en la qual ja hem exercitat les principals característiques del gènere narratiu de la llegenda urbana a partir de nombrosos textos model. Comencem doncs l'elaboració de la primera fase del producte final: la creació d'una llegenda urbana en format de text narratiu.			
Objectiu	Activitat	Temps i gestió d'aula i materials	Temps avaluació/regulació
Aclarir conceptes mal entesos detectats a partir de la correcció de l'activitat 2.	Revisem la graella de l'activitat 2	5 min / GC / Classroom	Posada en comú
Planificar la seva llegenda urbana.	Fan una pluja d'idees i preparen un esquema dels elements que contindrà la seva llegenda urbana.	35 min / PG	Enregistrament oral de les converses que tenen mentre fan la pluja d'idees i elaboren l'esquema. Ens comparteixen el drive que recull el procés que han fet, les idees aportades i les decisions que hagin pres. A la següent sessió les comentarem.
Redactar un primer esborrany de la seva llegenda.	Si acaben la planificació, comencen a redactar el primer esborrany.		
Prendre consciència dels aprenentatges fets.	Respondre la graella del diari d'aprenentatge.	5 min / Ind. / Fotocòpies	Diari d'aprenentatge

Activitats d'ensenyament i aprenentatge i d'avaluació			
Sessió 6 2nA i 2nB (26març) Descripció de la sessió En aquesta sessió acabaran la planificació de la llegenda i seguidament començaran a redactar-ne un primer esborrany. Els donem una pauta d'autoavaluació perquè revisin l'esborrany i hi facin els canvis necessaris.			
Objectiu	Activitat	Temps i gestió d'aula i materials	Temps avaluació/regulació
Revisar la planificació de la seva llegenda urbana	Revisió de la planificació per comprovar que hi han inclòs tots els elements importants en una llegenda urbana.	15 min / PG / Document Google docs	Instrument d'autoavaluació Document Google docs compartit amb les docents, que ens serveix per comentar-los alguns aspectes.
Redactar la seva llegenda urbana	Comencen la redacció de la llegenda a partir de la planificació que han fet i amb l'ajuda de la pauta d'autoavaluació i els comentaris que els fem.	25 min / PG / Document Google docs	Instrument d'autoavaluació
Prendre consciència dels aprenentatges fets.	Respondre la graella del diari d'aprenentatge.	5 min / Ind. / Fotocòpies	Diari d'aprenentatge

Activitats d'ensenyament i aprenentatge i d'avaluació			
Sessió 7 2nB (27 de març) i 2n A (28 de març) Descripció de la sessió Aquesta sessió l'hem plantejada en dues parts: començarem fent l'avaluació formadora i a continuació acabaran de redactar la llegenda urbana.			
Objectiu	Activitat	Temps i gestió d'aula i materials	Temps avaluació/regulació
Fer emergir els coneixements adquirits al llarg de les sessions que s'han fet.	Avaluació formadora (NOMÉS A 2nA)	15 min / Ind./ Fotocòpia	Correcció docent
Acabar l'escriptura de la llegenda urbana	Acaben la redacció de la llegenda urbana.	25 min / PG / graella d'autoavaluació Passem pels grups donant indicacions o resolent dubtes. 2nB: 40 min	Autoavaluació després del primer esborranys
Prendre consciència dels aprenentatges fets.	Respondre la graella del diari d'aprenentatge.	5 min / Ind. / Fotocòpies	Diari d'aprenentatge

Annex II

Mostres del documents elaborats pels estudiants al llarg del procés d'escriptura cooperativa

Documents del grup G1

► 22 de marc. 10:32

PLUJA D'IDEES:

CARACTERÍSTIQUES:

- Terror i Misteri: Totes les llegendes proposades són de Terror i Misteri
- Personatges:

1. Proposta: Els personatges principals són: El grup que investiga els fets. Altres personatges: La persona o persones culpables de tot aquest desastre.

2. Proposta: Els científics que comencen a investigar aquest estrany succe

3. Proposta:

4. Proposta:

- Característiques:
- Element pertorbador:

1. Proposta: La torre eiffel desapareix amb tots el turistes dins.

2. Proposta:

3. Proposta:

4 Proposta:

- Espai i temps:

1. Proposta: Els fets transcorren a Pris

IDEES DE L'HISTORIA:

- 1. Proposta (A

Els ascensor de la torre eiffel es paren a la meitat del trajecte d'arribar a dalt de tot i de cop i sobte començar a baixar a tota velocitat fins que cau a terra i del mateix cop que dona els ascensor, desapareix la torre eiffel completament amb tots el turistes dins, ningú sabia que estava passant. Després d'això un grup de persones començar a investigar els fets, fins que no surti el culpable no pararan. (Aquesta història es de Terror i Misteri)

- 2. Proposta (A

Desapareixen els monuments més importants del país: Torre Eiffel, L'estàtua de la Llibertat, el Empire State, Colosseu, La Torre de Pisa. Dias després de les desaparicions, el terra de tot el mon comença a tremolar, la gent pensa que es un terratrèmol, pero poc despres els mon es dona conta que això no es un terratrèmol normal. A Rússia de cop apareix la Torre Eiffel, a Finlàndia apareix L'estatua de la Llibertat, a Noruega apareix el Empire State, a Egipte apareix el Colosseu i a Mexic apareix la Torre de Pisa. Uns científics comencen a investigar el aextrany suces.

En grup o en equip? L'escriptura cooperativa a l'aula

- 3. Proposta (L)

Totes les ciutats d'Europa es queden incomunicades del món i els altres continents no saben de la seva existència, es com si hagues desaparegut de les memòries dels altres. Europa sabia el que havia passat, però no hi havia manera de sortir del continent o de comunicar-se amb algu d'un altre continent. Ningú sabia que fer, passaven els anys i la tecnologia de les altres parts del món van avançar, mentre que Europa es va quedar igual.

- 4. Proposta (I)

Un dia normal i corrent va desaparèixer la Torre Eiffel tot el lloc del món es van preguntar qui havia sigut que havia passat, els investigadors investigaven i investigaven i no troben res ninguna prova, llavors i per tant no van descobrir qui va ser.

Una setmana després va desaparèixer la Estatua de la Llibertat

► 26 de març, 13:58

PLUJA D'IDEES:

CARACTERÍSTIQUES:

- Terror i Misteri: Totes les llegendes proposades són de Terror i Misteri
- Personatges:

1. Proposta: Els personatges principals són: El grup que investiga els fets. Altres personatges: La persona o persones culpables de tot aquest desastre.
2. Proposta: Els científics que comencen a investigar aquest estrany succe
3. Proposta: Els científics que comencen a investigar aquest estrany succe
3. Proposta: Una nena i pobladors d'Europa.
4. Proposta: El detectiu, els policies, els que roben els monuments i els altres personatges secundaris.

- Característiques:

- Element pertorbador PERTORBADOR:

1. Proposta: La torre eiffel desapareix amb tots el turistes dins.
2. Proposta: Els monuments més importants del món desapareixen
3. Proposta: Europa es queda incomunicada del món.
4. Proposta: Desapareixen els monuments més importants.

- Espai i temps PAI I TEMPSs:

1. Proposta: Els fets transcorren a París. El temps és al segle XXI (21), al any 2001.
2. Proposta: Els fets transcorren a diferents parts del món
3. Proposta: Els fets transcorren a Europa
4. Proposta: Els fets passen en ciutats i monuments importants.

IDEES DE L'HISTÒRIA:

- 1. Proposta (A)

Els ascensor de la torre eiffel es paren a la meitat del trajecte d'arribar a dalt de tot i de cop i sobte començar a baixar a tota velocitat fins que cau a terra i del mateix cop que dona els ascensor, desapareix la torre eiffel completament amb tots el turistes dins, ningú sabia que estava passant. Després d'això un grup de persones començar a investigar els fets, fins que no surti el culpable no pararan. (Aquesta història es de Terror i Misteri)

En grup o en equip? L'escriptura cooperativa a l'aula

Als ascensors de la torre eiffel desapareix gent cada "x" temps algú que puja a l'ascensor per anar a la part d'adalt de la torre eiffel desapareix, l'estrany de tot això és que després d'aquests fets no s'ha fet res public, ja s'han denunciats varies vegades aquest cas però no hi ha resultat.

- 2-Proposta (A)

Desapareixen els monuments més importants del país: Torre Eiffel, L'estàtua de la Llibertat, el Empire State, Colosseu, La Torre de Pisa. Dias després de les desaparicions, el terra de tot el mon comença a tremolar, la gent pensa que es un terratrèmol, pero poc despres els mon es dona conta que això no es un terratrèmol normal. A Rusia de cop apareix la Torre Eiffel, a Finlandia apareix L'estatua de la Llibertat, a Noruega apareix el Empire State, a Egipte apareix el Colosseu i a Mexic apareix la Torre de Pisa. Uns científics comencen a investigar el aстранy suces.

- 3-Proposta (L)

Totes les ciutats d'Europa és queden incomunicades del món i els altres continents no saben de la seva existencia,es com si hagues desaparagut de les memories dels altres. Europa sabia el que havia passat, pero no hi havia manera de sortir del continent o de comunicarse amb algu d'un altre continent. Ningú sabia que fer, passaven els anys i la tecnologia de les altres parts del món van avançar, mentres que Europa es va quedar igual.

- 4-Proposta (A)

Un dia normal i corrent va desaparèixer la Torre Eiffel tot el llocs del món es van preguntar qui havia sigut que havia passat, els investigadors investigaven i investigaven i no troben res ninguna prova, llavors i per tant no van descobrir qui va ser.

- Una setmana després va desaparèixer la Estatua de la Llibertat 2. Proposta (A)

Desapareixen els monuments més importants del país: Torre Eiffel, L'estàtua de la Llibertat, el Empire State, Colosseu, La Torre de Pisa. Dias després de les desaparicions, el terra de tot el mon comença a tremolar, la gent pensa que es un terratrèmol, pero poc després els mon es dona conta que això no es un terratrèmol normal. A Rusia de cop apareix la Torre Eiffel, a Finlandia apareix L'estatua de la Llibertat, a Noruega apareix el Empire State, a Egipte apareix el Colosseu i a Mèxic apareix la Torre de Pisa. Uns científics comencen a investigar el estrany suces.

- 3. Proposta (L)

Una nena una nit té un somni que semblava d'allò més real, totes les ciutats d'Europa és queden incomunicades del món i els altres continents no saben de la seva existència, és com si hagués desaparegut de les memòries dels altres. Europa sabia el que havia passat, pero no hi havia manera de sortir del continent o de comunicarse amb algú d'un altre continent. Ningú sabia que fer, passaven els anys i la tecnologia de les altres parts del món van avançar, mentres que Europa es va quedar igual.

- 4.Proposta (A)

Un dia normal i corrent va desaparèixer la Torre Eiffel tot el llocs del món es van preguntar qui havia sigut que havia passat, els investigadors investigaven i investigaven i no troben res ninguna prova, llavors i per tant no van descobrir qui va ser.

Una setmana després va desaparèixer la Estatua de la Llibertat sense deixar rastre, però van deixar una pista una pista que el hi portaria potser a on estarian els monuments, però el detectiu que portava aquest cas estava sospitant perquè un mapa allà just on estava la Estatua de la Llibertat en aquest mapa estava marcat una "X".

LLEGENDA FINAL

- Als ascensors de la torre eiffel desapareix gent cada "x" temps quan algú puja a l'ascensor per anar a la part d'adalt de la torre eiffel... - li vaig dir a la meva cosina que no s'ho creia molt - l'estrany és que ningú no en diu res, ni molt menys esta documentat en algún diari o a les noticies - la meva cosina s'em va quedar mirant espantada.

Jo i ella viviem a un poble al costat de París, viviem alla amb tota la familia i ningun dels dos mai no havia pujat a la torre eiffel, jo i la meva cosina sempre estavem molt interessats amb aquell monument i sempre buscavem llegendes d'aquell tipus per comprovar-les si algun dia hi anavem.

► 27 de març, 10:09

IDEES DE L'HISTORIA:

- 1. Proposta (Al

Als ascensors de la torre eiffel desapareix gent cada "x" temps algú que puja a l'ascensor per anar a la part d'adalt de la torre eiffel desapareix, l'estrany de tot això és que després d'aquests fets no s'ha fet res public, ja s'han denunciats varies vegades aquest cas però no hi ha cap resultat.- Una pareja va de lluna de mel a París, estaven molt il·lusionats. Ja arriben a París, menjant una mica a un restaurant per recuperar energies i van directes a la Torre Eiffel ja que era l'objectiu que tenien. Després de unes fotos a la Torre Eiffel decideixen pujar a dalt de tot com que els ascensors estaven plens i només podia entrar una persona van decidir pujar primer un i després un altre per agafar lloc a un restaurant que hi ha a dalt de tot. Després de pujar el noi de la pareja puja la noia, al pujar la noia es posa a buscar a la seva parella, després de 20 minuts sense trobar al noi truca a la policia. Despres d'aixo pasan cosas sospechosas.

Noia - Policia, policia la meva pareja a desaparegut a la torre eiffel no se que que ha pogut passar!

Policia - Però quan l'has perdut de vista?, ara anem cap allà, no colguis si us plau!

Noia - L'ho he perdut de vista a l'ascensor, el ha pujat primer per agafar lloc al restaurant i després no estava!

Policia - A l'ascensor!?

Noia - Si al ascensor! Si us plau veniu ja!

Policia - (El policia penja la trucada immediatament sense motius)

- 2. Proposta (Al

Desapareixen els monuments més importants del país: Torre Eiffel, L'estàtua de la Llibertat, el Empire State, Colosseu, La Torre de Pisa. Dias després de les desaparicions, el terra de tot el mon comença a tremolar, la gent pensa que es un terratrèmol, pero poc després els mon es dona conta que això no es un terratrèmol normal. A Rusia de cop apareix la Torre Eiffel, a Finlandia apareix L'estatua de la Llibertat, a Noruega apareix el Empire State, a Egipte apareix el Colosseu i a Mèxic apareix la Torre de Pisa. Uns científics comencen a investigar el estrany suces.

- 3. Proposta (l

En grup o en equip? L'escriptura cooperativa a l'aula

Una nena una nit té un somni que semblava d'allò més real, totes les ciutats d'Europa és queden incomunicades del món i els altres continents no saben de la seva existència, és com si hagués desaparegut de les memòries dels altres. Europa sabia el que havia passat, però no hi havia manera de sortir del continent o de comunicarse amb algú d'un altre continent. Ningú sabia que fer, passaven els anys i la tecnologia de les altres parts del món van avançar, mentres que Europa es va quedar igual.

4. Proposta (A)

Un dia normal i corrent va desaparèixer la Torre Eiffel tot el llocs del món es van preguntar qui havia sigut que havia passat, els investigadors investigaven i investigaven i no troben res ninguna prova, llavors i per tant no van descobrir qui va ser.

Una setmana després va desaparèixer la Estatua de la Llibertat sense deixar rastre, però van deixar una pista una pista que el hi portaria potser a on estarian els monuments, però el detectiu que portava aquest cas estava sospitant perquè un mapa allà just on estava la Estatua de la Llibertat en aquest mapa estava marcat una "X".

LLEGENDA FINAL

-Als ascensors de la torre eiffel desapareix gent cada "x" temps quan algú puja a l'ascensor per anar a la part d'adalt de la torre eiffel...- li vaig dir a la meva cosina que no s'ho creia molt- l'estrany és que ningú no en diu res, ni molt menys esta documentat en algun diari o a les notícies- la meva cosina s'em va quedar mirant espantada: Jo i ella viviem a un poble al costat de París, viviem alla amb tota la familia i ningun dels dos mai no havia pujat a la torre eiffel, jo i la meva cosina sempre estavem molt interessats amb aquell monument i sempre buscavem llegendes d'aquell tipus per comprovar-les si algun dia hi anavem:

Un dia de escàndol

Una parella se'n va anar de lluna de mel a París, estaven molt il·lusionats per fer aquest viatge. El primer que van fer al arribar a París va ser anar a esmorzar a un restaurant. Quan van acabar, van anar cap a la Torre Eiffel, allà es van fer un munt de fotos, però al acabar amb la sessió de fotos, van decidir pujar a dalt de tot de la Torre Eiffel amb l'ascensor d'allà. Van arribar a la part on hi havien els ascensors, però els ascensors estaven plens i només hi podia entrar una persona més, com que volien anar a dinar al restaurant de la Torre Eiffel, van decidir que pujaria primer el noi per agafar lloc al restaurant.

Quan l'ascensor torna a baixar buit, ara puja la noia. Al arribar a dalt va directa al restaurant i comença a buscar la seva parella, després de 30 minuts buscant-la, s'espanta i truca la policia:

Noia - Policia, policia la meva pareja a desaparegut a la torre eiffel no se que que ha pogut passar!

Policia - Però quan l'has perdut de vista?, ara anem cap allà, no colguis si us plau!

Noia - L'ho he perdut de vista a l'ascensor, el ha pujat primer per agafar lloc al restaurant i després no estava!

Policia - A l'ascensor!?

Noia - Si al ascensor! Si us plau veniu ja!

Policia - (El policia penja la trucada immediatament sense motius)

La noia espera pero la policia no arriba, comença a investigar per la zona i comença a preguntar a la gent, li pregunta a una parella, a ells també els hi havia passat i la policia no havia fet res. Després d'això decideixen investigar junts. Durant l'investigació li pregunten a un conserge de la Torre Eiffel i els explica que això no es la primera vegada que passa, però tampoc s'ha fet public res d'això.

► 27 de març, 13:35

PLUJA D'IDEES:

CARACTERÍSTIQUES:

- *Terror i Misteri:* Totes les llegendes proposades són de Terror i Misteri
- *Personatges:*

1. Proposta: Els personatges principals són: El grup que investiga els fets. Altres personatges: La persona o persones culpables de tot aquest desastre.
2. Proposta: Els científics que comencen a investigar aquest estrany succe
3. Proposta: Una nena i pobladors d'Europa.
4. Proposta: El detectiu, els policies, els que roben els monuments i els altres personatges secundaris.

- *ELEMENT PERTORBADOR:*

1. Proposta: La torre eiffel desapareix amb tots el turistes dins.
2. Proposta: Els monuments més importants del món desapareixen
3. Proposta: Europa es queda incomunicada del món.
4. Proposta: Desapareixen els monuments més importants.

- *ESPAI I TEMPS:*

1. Proposta: Els fets transcorren a París. El temps és al segle XXI (21), al any 2001.
2. Proposta: Els fets transcorren a diferents parts del món
3. Proposta: Els fets transcorren a Europa
4. Proposta: Els fets passen en ciutats i monuments importants.

***IDEES DE L'HISTORIA:**

- 1. Proposta (A)

Als ascensors de la torre eiffel desapareix gent cada "x" temps algú que puja a l'ascensor per anar a la part d'adalt de la torre eiffel desapareix, l'estrany de tot això és que després d'aquests fets no s'ha fet res públic, ja s'han denunciats varies vegades aquest cas però no hi ha cap resultat. Una pareja va de lluna de mel a París, estaven molt il·lusionats. Ja arriben a París, menjant una mica a un restaurant per recuperar energies i van directes a la Torre Eiffel ja que era l'objectiu que tenien. Després de unes fotos a la Torre Eiffel decideixen pujar a dalt de tot com que els ascensors estaven plens i només podia entrar una persona van decidir pujar primer un i després un altre per agafar lloc a un restaurant que hi ha a dalt de tot. Després de pujar el noi de la pareja puja la noia, al pujar la noia es posa a buscar a la seva parella, després de 20 minuts sense trobar al noi truca a la policia. Després d'això passen coses sospitoses.

Noia — Policia, policia la meua pareja a desaparegut a la torre eiffel no se que que ha pogut passar!

Policia — Però quan l'has perdut de vista?, ara anem cap allà, no colguis si us plau!

Noia — L'ho he perdut de vista a l'ascensor, el he pujat primer per agafar lloc al restaurant i després no estava!

Policia — A l'ascensor!?

Noia — Si a l'ascensor! Si us plau veniu ja!

Policia — (El policia penja la trucada immediatament sense motius)

- 2. Proposta (A)

Desapareixen els monuments més importants del país: Torre Eiffel, L'estàtua de la Llibertat, el Empire State, Colosseu, La Torre de Pisa. Dies després de les desaparicions, el terra de tot el món comença a tremolar, la gent pensa que es un terratrèmol, però poc després els món es dona conta que això no es un terratrèmol normal. A Rússia de cop apareix la Torre Eiffel, a Finlàndia apareix l'estatua de la Llibertat, a Noruega apareix el Empire State, a Egipte apareix el Colosseu i a Mèxic apareix la Torre de Pisa. Uns científics comencen a investigar el estrany succe.

En grup o en equip? L'escriptura cooperativa a l'aula

- 3. Proposta (I)

Una nena una nit té un somni que semblava d'allò més real, totes les ciutats d'Europa és queden incomunicades del món i els altres continents no saben de la seva existència, és com si hagués desaparegut de les memòries dels altres. Europa sabia el que havia passat, però no hi havia manera de sortir del continent o de comunicarse amb algú d'un altre continent. Ningú sabia que fer, passaven els anys i la tecnologia de les altres parts del món van avançar, mentres que Europa es va quedar igual.

- 4. Proposta (A)

Un dia normal i corrent va desaparèixer la Torre Eiffel tot el llocs del món es van preguntar qui havia sigut que havia passat, els investigadors investigaven i investigaven i no troben res ninguna prova, llavors i per tant no van descobrir qui va ser.

Una setmana després va desaparèixer la Estatua de la Llibertat sense deixar rastre, però van deixar una pista una pista que el hi portaria potser a on estarian els monuments, però el detectiu que portava aquest cas estava sospitant perquè un mapa allà just on estava la Estatua de la Llibertat en aquest mapa estava marcat una "X".

LLEGENDA FINAL

Un dia de escàndol

Una parella se'n va anar de lluna de mel a París, estaven molt il·lusionats per fer aquest viatge. El primer que van fer al arribar a París va ser anar a esmorzar a un restaurant. Quan van acabar, van anar cap a la Torre Eiffel, allà es van fer un munt de fotos, però al acabar amb la sessió de fotos, van decidir pujar a dalt de tot de la Torre Eiffel amb l'ascensor d'allà. Van arribar a la part on hi havien els ascensors, però els ascensors estaven plens i només hi podia entrar una persona més, com que volien anar a dinar al restaurant de la Torre Eiffel, van decidir que pujaria primer el noi per agafar lloc al restaurant.

Quan l'ascensor torna a baixar buit, ara puja la noia. Al arribar a dalt va directa al restaurant i comença a buscar la seva parella, després de 30 minuts buscant-la, s'espanta i truca la policia:

Noia - Policia, policia! La meua pareja a desaparegut a la torre eiffel no se que que ha pogut passar!

Policia - Però quan l'has perdut de vista?, ara anem cap allà, no colguis si us plau!

Noia - L'ho he perdut de vista a l'ascensor, el ha pujat primer per agafar lloc al restaurant i després no estava!

Policia - A l'ascensor!?

Noia - Si al ascensor! Si us plau veniu ja!

Policia - (El policia penja la trucada immediatament sense motius)

La noia espera pero la policia no arriba, comença a investigar per la zona i comença a preguntar a la gent, li pregunta a una parella, a ells també els hi havia passat i la policia no

En grup o en equip? L'escriptura cooperativa a l'aula

havia fet res. Després d'això decideixen investigar junts. Durant l'investigació li pregunten a un conserge de la Torre Eiffel i els explica que això no es la primera vegada que passa, però que tampoc s'ha fet públic res d'això. Van anar a denunciar a ver si conseguíen algún resultat, la parella que està amb ells també va anar a denunciar fa un temps però que no va passar res. Després de mesos intentant averiguar alguna cosa i sense conseguir ningun resultat va decidir parar, recordar al seu marit per sempre i descansar de una vegada després de 3 mesos de desesperació.

- Això era una injustícia totalment que feia Paris per no perdre el turisme amb el seu monument (Torre Eiffel), la central de Paris tampoc sabia com, ni qui feia tota aquesta mena de segrest o l'ho que sigui però tampoc volia perdre la fama.

Això va declarar la noia a una entrevista que va demanar ella per anunciar els fets, aquelles declaracions eren les últimes que va fer relacionades al fet que va patir la noia.

. FI .

► 29 de març, 10:33

LLEGENDA FINAL

Un dia de escàndol

Una parella se'n va anar de lluna de mel a Paris, estaven molt il·lusionats per fer aquest viatge. El primer que van fer al arribar a Paris va ser anar a esmorzar a un restaurant. Quan van acabar, van anar cap a la Torre Eiffel, allà es van fer un munt de fotos, però al acabar amb la sessió de fotos, van decidir pujar a dalt de tot de la Torre Eiffel amb l'ascensor d'allà. Van arribar a la part on hi havien els ascensors, però els ascensors estaven plens i només hi podia entrar una persona més, com que volien anar a dinar al restaurant de la Torre Eiffel, van decidir que pujaria primer el noi per agafar lloc al restaurant.

Quan l'ascensor tornava a baixar buit, arava puja la noia. Al arribar a dalt va anar directa al restaurant i comença a buscar la seva parella, després de 30 minuts buscant-la, es va espantar i va truca la policia:

En grup o en equip? L'escriptura cooperativa a l'aula

Noia - Policia, policia! La meva ~~pareja~~parella ha desaparegut a la torre ~~e~~Eiffel no se que que ha pogut passar!

Policia - Però quan l'has perdut de vista?, ara anem cap allà, no ~~etguis~~pengis si us plau!

Noia - ~~L'he~~L'he perdut de vista a l'ascensor, ell ha pujat primer per agafar lloc al restaurant i després no estava!

Policia - A l'ascensor!?

Noia - Si al ascensor! Si us plau ~~veniu~~fes-ho ja! Investiga!

Policia - (El policia ~~va~~penjar la trucada immediatament, sense motius)

La noia ~~va~~esperar pero la policia no arribava, ~~va~~començar a investigar per la zona i ~~comença~~a preguntar a la gent, li ~~va~~preguntar a una ~~parella~~noi i una noia, a ells també els hi havia passat i la policia no havia fet res. Després d'això ~~van~~decideixendir investigar junts. Durant l'investigació li ~~van~~pregunten-ar a un conserge de la Torre Eiffel i els ~~hi~~va explicar que això no ~~es~~era la primera vegada que passava, però que tampoc s'havia fet public res d'això. Van anar a denunciar a ver si conseguían algún resultat, ~~la~~parella-el noi i

~~la noia~~ que estàaven amb ells també ~~van~~anar a denunciar fa un temps però ~~que~~no-va ~~passar~~res-la policia no va fer res. Després de mesos intentant averiguar alguna cosa i sense conseguir ningun resultat va decidir parar, recordar al seu marit per sempre i descansar de una vegada després de 3 mesos de desesperació.

- Això era una injusticia totalment que feia Paris per no perdre el turisme amb el seu monument (Torre Eiffel), la central de Paris tampoc sabia com, ni qui feia tota aquesta mena de segrest o l'ho que sigui però tampoc volia perdre la fama.

Això va declarar la noia a una entrevista que va demanar ella per anunciar els fets, aquelles declaracions eren les últimes que va fer relacionades al fet que va patir la noia.

. FI .

► 3 d'abril, 9:30

Versió actual

LLEGENDA FINAL

Un dia de escàndol

Una parella se'n va anar de lluna de mel a París, estaven molt il·lusionats per fer aquest viatge. El primer que van fer al arribar a París va ser anar a esmorzar a un restaurant. Quan van acabar, van anar cap a la Torre Eiffel, allà es van fer un munt de fotos, però al acabar amb la sessió de fotos, van decidir pujar a dalt de tot de la Torre Eiffel amb l'ascensor d'allà. Van arribar a la part on hi havien els ascensors, però els ascensors estaven plens i només hi podia entrar una persona més, com que volien anar a dinar al restaurant de la Torre Eiffel, van decidir que pujaria primer el noi per agafar lloc al restaurant.

Quan l'ascensor tornava a baixar buit, va pujar la noia. Al arribar a dalt va anar directa al restaurant i començà a buscar la seva parella, després de 30 minuts buscant-la, es va espantar i va trucar la policia:

Noia - Policia, policia! La meua parella ha desaparegut a la torre Eiffel, no sé que ha pogut passar!

Policia - Però quan l'has perdut de vista?, ara anem cap allà, no pengis si us plau!

Noia - L'he perdut de vista a l'ascensor, ell ha pujat primer per agafar lloc al restaurant i després no estava!

Policia - A l'ascensor!?

Noia - Si a l'ascensor! Si us plau fes-ho ja! Investiga!

Policia - (El policia va penjar la trucada immediatament, sense motius)

La noia va esperar però la policia no arribava, va començar a investigar per la zona i a preguntar a la gent, li va preguntar a un noi i una noia, a ells també els hi havia passat i la policia no havia fet res. Després d'això van decidir investigar junts. Durant l'investigació li

van preguntar a un conserge de la Torre Eiffel i els hi va explicar que això no era la primera vegada que passava, però que tampoc s'havia fet públic res d'això. Van anar a denunciar a ver si conseguían algún resultat, el noi i la noia que estaven amb ells també van anar a denunciar fa un temps però la policia no va fer res. Després de mesos intentant averiguar esbrinar alguna cosa i sense aconseguir ningun resultat va decidir parar, recordar al seu marit per sempre i descansar de una vegada després de 3 mesos de desesperació.

- Això era una injustícia totalment que feia París per no perdre el turisme amb el seu monument (Torre Eiffel), la central de París tampoc sabia com, ni qui feia tota aquesta mena de segrest o ho que sigui però tampoc volia perdre la fama.

Això va declarar la noia a una entrevista que va demanar ella per anunciar els fets, aquelles declaracions eren les últimes que va fer relacionades al fet que va patir la noia.

. FI .

Documents del grup G4

► 22 de març, 10:25

PLUJA D'IDEES

- Uns nens que es droguen i assassina a la gent. (.....)
- Una noia en una xarxes social acaba molt ferida. (L....) (L....)
- Un llac on els peixos estan infectats i ataquen a la gent i sels mengen(r.....)
- Una noia que entra a una pàgina de google on hi ha un viruz on gràcies a aquest un assassí la pot veure per la webcam, llavors el assassí comença a xatejar amb la noia i ella pensa que es un noi, llavors acaben quedant i
- Una platja un

► 26 de març, 13:53

PLUJA D'IDEES

- Uns nens que es droguen i assassina a la gent. (N... L...)
- Una noia en una xarxes social acaba molt ferida. (L...)
- Un llac on els peixos estan infectats i ataquen a la gent i sels mengen (N...,
- Una noia que entra a una pàgina de google on hi ha un viruzz on gràcies a aquest un assassí la pot veure per la webcam, llavors el+el assassí comença a xatejar amb la noia i ella pensa que es un noi, acaben quedant i eel | assassí la mata (L... i D... i).
- Una empresa fabrica uns taurons modificats perquè espantin a la gent de la platja i puguin fer fàbriques a la platja. Però els taurons es descontrolen. (Ni.)
- Una empresa fabrica uns taurons modificats perquè espantin a la gent de la platja i puguin fer fàbriques a la platja. Però els taurons es descontrolen. (N...)

IDEA FINAL:

La idea dels taurons.

Taurons Assassins

L'estiu del 2016,

► 27 de març, 9:48

PLUJA D'IDEES

- Uns nens que es droguen i assassina a la gent. (N... L... i)
- Una noia en una xarxes social acaba molt ferida. (L... i)
- Un llac on els peixos estan infectats i ataquen a la gent i sels mengen (N...)
- Una noia que entra a una pàgina de google on hi ha un viru~~z~~^s on gràcies a aquest un assassí la pot veure per la webcam, llavors el assassí comença a xatejar amb la noia i ella pensa que es un noi, acaben quedant i el assassí la mata (L... i D... i).
- **Una empresa faabrica uns taurons modificats perqueè espantin a la gent de la platja i puguin fer fàbriques a la platja. Però els taurons es descontrolen.** (N...)

IDEA FINAL:

La idea dels taurons.

ESBORRANY:

Es diu que a l'estiu del 2016, per les platges de Catalunya, van haver diferents incidents amb taurons.

Segons els diferents pescadors de Catalunya aquests taurons no eren normals.

Tot va començar

Taurons Assassins

L'estiu del 2016,

L'estiu del 2016 un grup d'amics va anar a Sitges a una caseta davant de la platja, a celebrar que s'havien graduat de la universitat.

Entre copa i copa se'ls va acudir la magnífica idea de sortir a la platja per a banyar-se i fer una foguera.

Quan s'estaven banyant, a en Rafel li va donar la sensació d'haver vist alguna cosa movent-se, al principi no li va donar gaire importància però després d'uns minuts va notar algú tocant-li la cama, es va espantar molt i va sortir de l'aigua.

Tots els seus amics i amigues van preguntar preocupats que li passava, ell els ho va explicar, l'únic que van fer els seus amics va ser riure-se'n d'ell i van tornar a l'aigua com si no passes res.

Al matí següent van veure una notícia sobre que hi havien uns taurons a les platges de Catalunya molt a prop de la zona de banyistes.

En el diari explicava que aquells taurons havien causat una sèrie d'accidents, els amics es van voler veure un d'aquests taurons i van anar directes a la platja. Estaven tots molt emocionats menys en Rafel, ja que l'anterior nit havia vist aquella misteriosa silueta i no aparentava ser un tauró corrent. Ell simplement es va quedar a observar per si passava alguna cosa.

Al cap d'una estona un dels amics va començar a cridar, tots el van mirar i van veure un llac de sang al seu costat, ràpidament entre tots

van treure al seu amic de l'aigua, van poder comprobar que li faltava una de les dues cames, en Rafel va trucar a l'ambulància.

Quan l'ambulància va arribar el ferit li va dir a en Rafel que el va atacar una espècie de tauró.

► 27 de març, 17:07

ESBORRANY:

Es diu que a l'estiu del 2016, per les platges de Catalunya, van haver diferents incidents amb taurons.

Segons els diferents pescadors de Catalunya aquests taurons no eren normals.

Tot va ~~començar~~ començar

Taurons Assassins

L'estiu del 2016 un grup d'amics va anar a Sitges a una caseta davant de la platja, a celebrar que s'havien graduat de la universitat.

Entre copa i copa se'ls va acudir la magnífica idea de sortir a la platja per a banyar-se i fer una foguera.

Quan s'estaven banyant, a en Rafel li va donar la sensació d'haver vist alguna cosa movent-se, al principi no li va donar gaire importància però després d'uns minuts va notar algú tocant-li la cama, es va espantar molt i va sortir de l'aigua.

Tots els seus amics i amigues van preguntar preocupats que li passava, ell els ho va explicar, l'únic que van fer els seus amics va ser riure-se'n d'ell i van tornar a l'aigua com si no passés res.

Al matí següent van veure una notícia sobre que hi havien uns taurons a les platges de Catalunya molt a prop de la zona de banyistes.

En el diari explicava que aquells taurons havien causat una sèrie d'accidents, els amics es van voler veure un d'aquests taurons i van anar directes a la platja.

Estaven tots molt emocionats menys en Rafel, ja que l'anterior nit havia vist aquella misteriosa silueta i no aparentava ser un tauró corrent. Ell simplement es va quedar a observar per si passava alguna cosa.

Al cap d'una estona un dels amics va començar a cridar, tots el van mirar i van veure un llac de sang al seu costat, ràpidament entre tots van treure al seu amic de l'aigua, van poder comprobar que li faltava una de les dues cames, en Rafel va trucar a l'ambulància.

Quan l'ambulància va arribar el ferit li va dir a en Rafel que el va atacar una espècie de tauró.

Uns dies després de l'incident un pescador va tenir l'idea d'anar a caçar un d'aquests taurons i quan ja el tenia es va adonar que no era normal i corrent tenia més força del normal i va decidir portar-lo a un laboratori i allà van descobrir que era un tauró modificat, tenia el doble de resistència i de força que un tauró normal.

Quan la notícia va sortir al diari, en Rafel va decidir investigar sobre l'origen d'aquests taurons o qui era el seu autor.

Va suposar que era el creador d'Amazon, ja que ell va dir que volia fer fàbriques a les platges.

La teoria extraoficial es que el creador d'Amazon va contractar una sèrie d'enginyers perquè així els hi pogués fer uns taurons modificats per espantar a la gent de les platges.

Al principi la idea era bona, ja que complien amb l'objectiu d'espantar a la gent, però amb el temps va veure que els taurons atacaven als banyistes, va voler parar-los però no va poder perquè quan ho intentava simplement l'atacaven, va optar per deixar-los viure.

Aquesta teoria es va escampar com la pólvora i l'empresa va perdre molts clients i popularitat.

Avui en dia els taurons segueixen lliures per totes les platges del món, no es sap on es poden trobar.

29 de març, 10:22

Taurons Assassins

L'estiu del 2016 un grup d'amics va anar a Sitges a una caseta davant de la platja, a celebrar que s'havien graduat de la universitat.

Entre copa i copa se'ls va acudir la magnífica idea de sortir a la platja per a banyar-se i fer una foguera.

Quan s'estaven banyant, a en Rafel li va donar la sensació d'haver vist alguna cosa movent-se, al principi no li va donar gaire importància però després d'uns minuts va notar algú tocant-li la cama, es va espantar molt i va sortir de l'aigua.

Tots els seus amics i amigues van preguntar preocupats que li passava, ell els ho va explicar, l'únic que van fer els seus amics va ser riure-se'n d'ell i van tornar a l'aigua com si no passés res.

Al matí següent van veure una notícia sobre que hi havien uns taurons a les platges de Catalunya molt a prop de la zona de banyistes.

En el diari explicava que aquells taurons havien causat una sèrie d'accidents, els amics es van voler veure un d'aquests taurons i van anar directes a la platja.

Estaven tots molt emocionats menys en Rafel, ja que l'anterior nit havia vist aquella misteriosa silueta i no aparentava ser un tauró corrent. Ell simplement es va quedar a observar per si passava alguna cosa.

Al cap d'una estona un dels amics va començar a cridar, tots el van mirar i van veure un llac de sang al seu costat, ràpidament entre tots van treure al seu amic de l'aigua, van poder comprovar que li faltava una de les dues cames, en Rafel va trucar a l'ambulància.

En grup o en equip? L'escriptura cooperativa a l'aula

Quan l'ambulància va arribar el ferit li va dir a en Rafel que el va atacar una espècie de tauró.

Uns dies després de l'incident un pescador va tenir l'idea d'anar a caçar un d'aquests taurons i quan ja el tenia es va adonar que no era normal i corrent tenia més força del normal i va decidir portar-lo a un laboratori i allà van descobrir que era un tauró modificat, tenia el doble de resistència i de força que un tauró normal.

Quan la notícia va sortir al diari, en Rafel va decidir investigar sobre l'origen d'aquests taurons o qui era el seu autor.

Va suposar que era el creador d'Amazon, ja que ell va dir que volia fer fàbriques a les platges.

La ~~teoria~~teoria extraoficial es que el creador d'Amazon va contractar una sèrie d'enginyers perquè així els hi pogués fer uns taurons modificats per espantar a la gent de les platges.

Al principi la idea era bona, ja que complien amb l'objectiu d'espantar a la gent, però amb el temps va veure que els taurons atacaven als banyistes, va voler parar-los però no va poder perquè quan ho intentava simplement l'atacaven, va optar per deixar-los viure.

Aquesta teoria es va escampar com la pólvora i l'empresa va perdre molts clients i popularitat.

Avui en dia els taurons segueixen lliures per totes les platges del món, no es sap on es poden trobar.

► 3 d'abril. 9:28

Taurons Assassins

L'estiu del 2016 un grup d'amics va anar a Sitges a una caseta davant de la platja, a celebrar que s'havien graduat de la universitat.

Entre copa i copa se'ls va acudir la magnífica idea de sortir a la platja per a banyar-se i fer una foguera.

Quan s'estaven banyant, a en Rafel li va donar la sensació d'haver vist alguna cosa movent-se, al principi no li va donar gaire importància però després d'uns minuts va notar algú tocant-li la cama, es va espantar molt i va sortir de l'aigua.

Tots els seus amics i amigues van preguntar preocupats que li passava, ell els ho va explicar, l'únic que van fer els seus amics va ser riure-se'n d'ell i van tornar a l'aigua com si no passés res.

Al matí següent van veure una notícia sobre que hi havien uns taurons a les platges de Catalunya molt a prop de la zona de banyistes.

En el diari explicava que aquells taurons havien causat una sèrie d'accidents, els amics es van voler veure un d'aquests taurons i van anar directes a la platja.

Estaven tots molt emocionats menys en Rafel, ja que l'anterior nit havia vist aquella misteriosa silueta i no aparentava ser un tauró corrent. Ell simplement es va quedar a observar per si passava alguna cosa.

Al cap d'una estona un dels amics va començar a cridar, tots el van mirar i van veure un llac de sang al seu costat, ràpidament entre tots van treure al seu amic de l'aigua, van poder comprovar que li faltava una de les dues cames, en Rafel va trucar a l'ambulància.

Quan l'ambulància va arribar el ferit li va dir a en Rafel que el va atacar una espècie de tauró.

Uns dies després de l'incident un pescador va tenir l'idea d'anar a caçar un d'aquests taurons i quan ja el tenia es va adonar que no era normal i corrent tenia més força del normal i va decidir portar-lo a un laboratori i allà van descobrir que era un tauró modificat, tenia el doble de resistència i de força que un tauró normal.

Quan la notícia va sortir al diari, en Rafel va decidir investigar sobre l'origen d'aquests taurons o qui era el seu autor.

Va suposar que era el creador d'Amazon, ja que ell va dir que volia fer fàbriques a les platges.

La teoria extraoficial es que el creador d'Amazon va contractar una sèrie d'enginyers perquè així els hi pogués fer uns taurons modificats per espantar a la gent de les platges.

Al principi la idea era bona, ja que complien amb l'objectiu d'espantar a la gent, però amb el temps va veure que els taurons atacaven als banyistes, va voler parar-los però no va poder perquè quan ho intentava simplement l'atacaven, va optar per deixar-los viure.

Aquesta teoria es va escampar com la pólvora i l'empresa va perdre molts clients i popularitat.

Avui en dia el taurons segueixen lliures per totes les platges del món, no es sap on es poden trobar.

L'estiu del 2016 un grup d'amics va anar a Sitges a una caseta davant de la platja, a celebrar que s'havien graduat de la universitat.

Entre copa i copa se'ls va acudir la magnífica idea de sortir a la platja per a banyar-se i fer una foguera.

Quan s'estaven banyant, a en Rafel li va donar la sensació d'haver vist alguna cosa movent-se, al principi no li va donar gaire importància però després d'uns minuts va notar algú tocant-li la cama, es va espantar molt i va sortir de l'aigua.

Tots els seus amics i amigues van preguntar preocupats que li passava, ell els ho va explicar, l'únic que van fer els seus amics va ser riure-se'n d'ell i van tornar a l'aigua com si no passés res.

L'endemà al matí van veure una notícia sobre que hi havia uns taurons a les platges de Catalunya molt a prop de la zona de banyistes.

En el diari explicava que aquells taurons havien causat una sèrie d'accidents, els amics es van voler veure un d'aquests taurons i van anar directes a la platja.

Estaven tots molt emocionats menys en Rafel, ja que l'anterior nit havia vist aquella misteriosa silueta i no aparentava ser un tauró corrent. Ell simplement es va quedar a observar per si passava alguna cosa.

Al cap d'una estona un dels amics va començar a cridar, tots el van mirar i van veure un llac de sang al seu costat, ràpidament entre tots van treure al seu amic de l'aigua, van poder comprovar que li faltava una de les dues cames, en Rafel va trucar a l'ambulància.

Quan l'ambulància va arribar el ferit li va dir a en Rafel que el va atacar una espècie de tauró.

Uns dies després de l'incident un pescador va tenir la idea d'anar a caçar un d'aquests taurons i quan ja el tenia es va adonar que no era normal i corrent tenia més força del normal i va decidir portar-lo a un laboratori i allà van descobrir que era un tauró modificat, tenia el doble de resistència i de força que un tauró normal.

Quan la notícia va sortir al diari, en Rafel va decidir investigar sobre l'origen d'aquests taurons o qui era el seu autor.

Va suposar que era el creador d'Amazon, ja que ell va dir que volia fer fàbriques a les platges.

La teoria extraoficial es que el creador d'Amazon va contractar una sèrie d'enginyers perquè així els hi pogués fer uns taurons modificats per espantar a la gent de les platges.

Al principi la idea era bona, ja que complien amb l'objectiu d'espantar a la gent, però amb el temps va veure que els taurons atacaven als banyistes, va voler parar-los però no va poder perquè quan ho intentava simplement l'atacaven, va optar per deixar-los viure.

Aquesta teoria es va escampar com la pólvora i l'empresa va perdre molts clients i popularitat.

Avui en dia els taurons segueixen lliures per totes les platges del món, no es sap on es poden trobar.

Documents del grup G7

► 22 de març, 13:38

- Una nena es perd al bosc a mitja nit (e
- Un nen es troba que tot el seu poble a desaparegut (Ji i)
- Un nen desapareix quan va anar a fer pipi quan anaven de camping (e i)

► 26 de març, 14:06

- Una nena es perd al bosc a mitja nit (e i)
- Un nen es troba que tot el seu poble a desaparegut (e i)
- Un nen desapareix quan va anar a fer pipi quan anaven de camping (e i)
-
- Una nena es perd al bosc a mitja nit
- Un nen al tornar a casa es troba que els ses
-

► 26 de març, 14:31

- Una nena es perd al bosc a mitja nit
- Un nen desapareix quan va anar a fer pipi quan anaven de camping
- ~~Una nena es perd al bosc a mitja nit~~
- Un nen al tornar a casa es troba que els sees
-
- Un nen desapareix quan va anar a fer pipi quan anaven de camping
- Un nen al tornar a casa es troba que els seus pares morts
-

En una casa molt apartada de la comarca del Penedès, envoltada de montanyes i diversos turons, una nena petita amb el cabell castany amb els ulls blaus i els llavis petits, d'uns 5 anys d'edat, es desperta a mitja nit desubicada. Es treu la manta de sobre i es dirigeix al menjador. Baixa les escales que van al menjador i treu el got de l'estanteria. Es serveix l'aigua, se la veu i al pujar les escales de tornada a la seva habitació es troba la seva nina tirada davant de la seva habitació amb taques de sang per sobre. La nena s'espanta i torna a baixar ràpidament les escales però s'entrebanca i es cau, donant-se amb el cap contra un dels esglaons. La nena es desperta apoiada a la paret de l'habitació dels seus pares. Ja és de dia i sent els ocells cantar fora de la casa. La llum que entra per la finestra li fa fer una ganyona però al cap de l'estona s'en acostuma. Entra per la porta i els veu els dos amb els ulls

oberts, immòbils i amb una taca de sang al coll. Va arribar la policia i van començar a investigar el cas, la nena es va anar a viure amb els seus tiets, traumatitzada pel succeït. Una nit qualsevol, la nena va tenir un malson sobre la mort dels seus pares i es va aixecar aterrada, al lavabo, el primer que va veure va ser ella mateixa al mirall, amb un ganivet a la mà i tacada gairebe sencera amb sang, la noia es va desmaiar de la por, segons la policia, es van trobar a la noia amb el ganivet clavat, morta. Desde aquell dia, la gent de la zona diu que de vegades, es poden trobar a la nena amb els ulls tancats i el seu ganivet a la mà a casa, la descriuen com si fos una noia sonambula, sense expressió.

► 26 de març, 16:47

Suggeriments per la nostre llegenda:

- Una nena es perd al bosc a mitja nit mitjanit
- Un nen desapareix quan va anar a fer pipi quan anaven de camping
- Un nen al tornar a casa es troba que els seus
- Un nen desapareix quan va anar a fer pipi quan anaven de al lavabo del camping
- Una nena al tornar a casa es troba que els seus pares morts
- Una nena sonambula que mata als seus pares amb un ganivet gran i afilat

En una casa molt gran, amb tres plantes i moltes escales, molt però molt apartada de la comarca del Penedès, envoltada de muntanyes i diversos turons, una nena petita amb el cabell castany amb els ulls blaus i els llavis petits, d'uns 5 anys d'edat, es desperta a mitja nit desubicada. Es treu la manta de sobre i es dirigeix al menjador. Baixa les escales que van al menjador i treu el got de l'estanteria. Es serveix l'aigua, se la veu i al pujar les escales de tornada a la seva habitació es troba la seva nina tirada davant de la seva habitació amb taques de sang per sobre. La nena s'espanta i torna a baixar ràpidament les escales però de cop s'entrebanca i es cau, donant-se amb el cap contra un dels esglaons molt fort. La nena es desperta apoiada recolzada a la paret blanca del passadís l'habitació dels seus pares. Ja és de dia i sent tots els ocells de la zona com cantaven els ocells cantar fora de la casa fora de la casa. La llum que entra per la finestra de l'habitació del davant, li fa fer una ganyona però al cap de l'estona s'en acostuma. Entra per la porta que va a l'habitació dels seus pares i els veu als dos al llit estirats amb els ulls oberts, immòbils i amb una taca molt gran de sang al coll. Tota espantada va truca a la policia amb el telèfon fix, negre que està a sobre de la tauleta de nit del costat on estava la seva mare morta i quan la policia arribar la policia i van començaren a investigar el cas, la nena es petita va tenir que anar a viure amb els seus tiets, morta de por i traumatitzada pel succeït. Després d'unes setmanes recuperanse del trauma amb ajuda professional. Una nit qualsevol, la nena mentre dormia va tenir un malson sobre la mort tant traumatizadora dels seus pares en aquella casa tan gran i allunyada de la comarca del Penedès dels seus pares és i es va aixecar despertar aterrada, al sobre el terra del lavabo, molt espantada es va aixecar i quan estava dreta el primer que va veure va ser a ella mateixa reflexada al mirall del lavabo, amb un ganivet molt gran i afilat a la mà i amb tacada gairebe tot el seu pijama sencera tacat amb molta sang, la noia es va desmaiar de la por que va sentir en aquell moment al haver-se vist al mirall en aquelles condicions. Segons la policia, es van trobar a la nena amb el ganivet clavat al cor, morta. Desde aquell dia, la gent de la zona diu que de vegades, que es poden trobar a la nena amb els ulls tancats i el seu ganivet a la mà a casa, la descriuen com si fos una noia sonambula, sense expressió.

► 26 de març, 18:07

LA SONNAMBULA

En una casa molt gran, amb tres plantes i moltes escales, però molt apartada de la comarca del Penedès, envoltada de muntanyes i diversos turons, una nena petita amb el cabell castany amb els ulls blaus+, els llavis petits i molt riallera, d'uns 5- o 6 anys d'edat, es desperta a mitja nit molt desubicada. Es treu la manta de sobre i es dirigeix al menjador. Baixa les escales que van al menjador i treu el seu got preferit de l'estanteria. Es serveix l'aigua, se la veu i al pujar les escales de tornada a la seva habitació es troba la seva nina tirada davant de la seva habitació amb taques de sang per sobre. La nena s'espanta i torna a baixar ràpidament per les escales però de cop s'entrebanca i es cau, donant-se amb el cap contra un dels esglaons molt fort. La nena es desperta recolzada a la paret blanca del passadís. Ja és de dia i sent tots els ocells de la zona com cantaven fora de la casa. La llum que entra per la finestra de l'habitació del davant, li fa fer una ganyona però al cap de l'estona s'en acostuma. Entra per la porta que va a l'habitació dels seus pares i els veu als dos al llit estirats amb els ulls oberts, immòbils i amb una taca molt gran de sang al coll. Tota espantada truca a la policia amb el telèfon fix, negre que està a sobre de la tauleta de nit del costat on estava la seva mare morta i quan la policia arriba comencen a investigar el cas, la nena petita va tenir que anar a viure amb els seus tiets ja que es va quedar sense pares,

morta de por i traumatitzada pel succeït. Després d'unes setmanes recuperanse del trauma amb ajuda professional. Una nit qualsevol, la nena mentre dormia va tenir un malson sobre la mort tant traumatizadora dels seus pares en aquella casa tan gran i allunyada de la comarca del Penedès i es va despertar aterrada, sobre el terra del lavabo, molt espantada es va aixecar i quan estava dreta el primer que va veure va ser a ella mateixa reflexada al mirall del lavabo, amb un ganivet molt gran i afilat a la mà i amb tot el seu pijama tacat amb molta sang, la nena es va desmaiar de la por que va sentir en aquell moment al haver-se vist al mirall en aquelles condicions. Segons la policia, la van trobar morta al terra del lavabo, perquè de la caiguda es va clavar el ganivet tan afilat de duia a les mans al cor-la nena amb el ganivet clavat al cor, morta.

Desde aquell dia, la gent de la zona diu, que si vas al lavabo a la matinada apareix reflectida la nena a la paret amb el ganivet afilat a la mà, es poden trobar a la nena amb els ulls tancats i el seu ganivet a la mà a casa, la descriuen com si fos una neiaena sonnambula, sense expressió amb un ganivet a la mà-

- molt gran i afilat.

► 26 de març, 19:49

LA SONNAMBULA SOMNÀMBULA

Aquesta llegenda se situa En una casa de la comarca del Penedès. És una casa molt gran, amb tres plantes i moltes escales, però ~~però~~ molt apartada de qualsevol altre casa de la comarca del Penedès, e. Està envoltada de muntanyes i diversos turons, clarianes i rius. «Una nena petita amb el cabell castany amb els ulls blaus, els llavis petits i molt riallera, d'uns 5 o 6 anys d'edat, es desperta a mitja nit molt desubicada i amb set. Es treu la manta de sobre i es dirigeix al menjador. Baixa les escales que van al menjador i treu el seu got preferit de l'estanteria. Es serveix l'aigua, se la veu i al pujar les escales de tornada a la seva habitació es troba la seva nina tirada davant de la seva habitació amb taques de sang per sobre. La nena s'espanta i torna a baixar ràpidament per les escales però de cop s'entrebanca i es cau, donant-se amb el cap contra un dels esglaons molt fort. La nena es desperta recolzada a la paret blanca del passadís. Ja és de dia i sent tots els ocells de la zona com cantaven fora de la casa. La llum que entra per la finestra de l'habitació del davant, li fa fer una ganyonça però al cap de l'estona s'en acostuma. Entra per la porta que va a l'habitació dels seus pares i els veu als dos al llit estirats amb els ulls oberts, immòbils i amb una taca molt gran de sang al coll. Tota espantada truca a la policia amb el telèfon fix, negre que està a sobre de la tauleta de nit del costat on esta la seva mare morta i quan la policia arriba comença, a investigar el cas. La nena petita va tenir-haber-que d'anar a viure amb els seus tiets, ja que es va quedar sense pares els seus pares ja no la podien cuidar, traumatitzada pel succeït. Després d'unes setmanes recuperanses de recuperació del trauma amb ajuda de diversos psicòlegs professionals el estrany cas va tornar a succeir. Una nit qualsevol, la nena mentre dormia i va tenir un malson sobre la mort tant traumatizadora, va recordar la tragèdia dels seus pares en aquella casa tan gran i allunyada de la comarca del Penedès i es va despertar aterrada, suant com en un forn sobre el terra del lavabo. Molt espantada es va aixecar i quan estava dreta el primer que va veure va ser a ella mateixa reflectada al mirall del lavabo al girar el coll cap al mirall es va veure a ella mateixa reflectida, amb un ganivet molt gran i afilat a la mà i amb tot el seu pijama tacat amb molta de sang. Al veure-ho, la nena es va desmaiar caure al terra de la por que va sentir en aquell moment al haver-se vist al mirall en aquelles condicions. Segons la policia, la van trobar morta al terra del lavabo, perquè de la e aguda es va clavar el ganivet tan afilat de duia a les mans al cor i als seus tiets decapitats al seu llit de matrimoni. Forenses professionals de la zona van afirmar que la nena havia mort d'un atac de cor encara que també se li van trobar diverses ganivetades a l'estómac i als braços que es creu que es pot haver fet ella mateixa mentre dormia.

Desde aquell dia, algunes persones la gent de la zona diu afirmen, que si vas al lavabo a t'apropes lo suficient a les dos cases dels fets, es pot escoltar un soroll estrany, com si algú estigués afilant un ganivet. la matinada apareix reflectida la nena a la pared amb el ganivet afilat a la mà, la descriuen com si fos una nena sonnambula, sense expressió amb un ganivet a la mà molt gran i afilat. Es creu que l'esperit de la nena, espera ansiosa i desesperadament la seva propera víctima. Qui serà el següent?

► 28 de març, 11:40

LA SOMNÀMBULA

Aquesta llegenda se situa en una casa de la comarca del Penedès. És una casa molt gran, amb tres plantes i moltes escales però molt apartada de qualsevol altra casa. Està envoltada de muntanyes i diversos turons, clarianes i rius.

Una nena petita amb els cabells castanys, amb els ulls blaus, els llavis petits i molt riallera, d'uns 5 o 6 anys, es desperta a mitjanit molt desubicada i amb set. Es treu la manta de sobre i es dirigeix al menjador. Baixa les escales que van al menjador i treu el seu got preferit de l'estanteria. Es serveix l'aigua, se la veu i al pujar les escales de tornada a la seva habitació es troba la seva nina tirada davant de la seva habitació amb taques de sang per sobre. La nena s'espanta i torna a baixar ràpidament per les escales però de cop s'entrebanca i es cau, donant-se amb el cap contra un dels esglaons molt fort.

La nena es desperta recolzada a la paret blanca del passadís. Ja és de dia i sent tots els ocells de la zona com canten fora de la casa. La llum que entra per la finestra de l'habitació del davant, li fa fer una ganyota però al cap de l'estona se'n acostuma. Entra per la porta que va a l'habitació dels seus pares i els veu als dos al llit estirats amb els ulls oberts, immòbils i amb una taca molt gran de sang al coll. Tota espantada truca a la policia amb el telèfon fix que està a sobre de la tauleta de nit del costat on està la seva mare i quan la policia arriba, investiguen el cas.

La nena petita va haver-hi d'anar a viure amb els seus tiets, ja que els seus pares ja no la podien cuidar, traumatitzada pel succeït. Després d'unes setmanes de recuperació i amb ajuda de diversos psicòlegs professionals l'estrany cas va tornar a succeir. Una nit qualsevol, la nena mentre dormia mentre la nena dorm i va tenir un malson: va recordar la tragèdia dels seus pares i es va despertar atterrada, suant com en un forn sobre el terra del lavabo. Molt espantada es va aixecar i al girar el coll cap al mirall es va veure a ella mateixa reflectida, amb un ganivet molt gran i afilatsmolat a la mà i amb tot el seu pijama tacat de sang. En veure-ho, la nena es va caure al terra de la por que va sentir en aquell moment a l'haver-se vist al mirall en-n

aquelles condicions. Segons la policia, la van trobar morta al terra del lavabo i als seus tiets decapitats al seu llit de matrimoni.

Forenses professionals de la zona van afirmar afirmen que la nena havia mort d'un atac de cor encara que també se li van trobar diverses ganivetades a l'estómac i als braços que es creu que es pot haver fet ella mateixa mentre dormia.

Des d'aquell dia, algunes persones de la zona afirmen, que si vas t'apropes el suficient a les dues cases dels fets, es pot escoltar un soroll estrany, com si algú estigués afilant esmolant un ganivet. Es creu que l'esperit de la nena, espera ansiosa i desesperadament la seva propera víctima. Qui serà el següent?

Documents del grup G9

► 22 de març, 13:21

PLUJA D'IDEES:

- 1) tràfic de drogues a
- 2) experiment surt malament a
- 3) viatge amb cotxe de nit j
- 4) manicomi r
- 5) catàstrofes
- 6) assassi en ser

► 22 de març, 13:35

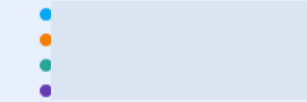
PLUJA D'IDEES:

- 1) tràfic de drogues a
- 2) experiment surt malament a
- 3) viatge amb cotxe de nit j
- 4) manicomi r
- 5) catàstrofes
- 6) assassi en s

PLUJA D'IDEES:

- 1) tràfic de drogues a
- 2) experiment surt malament a
- 3) viatge amb cotxe de nit j
- 4) manicomi dels assassins i
- 5) assassins en serie r
- 6) experiments humans (d
- 7) xantatges amb nens j
- 10) violadors en serie
- 12) profe de ed. física boja j
- 13) pederastas

► 26 de març, 14:19

PLUJA D'IDEES:

- 1) tràfic de drogues
- 2) experiment surt malament
- 3) viatge amb cotxe de nit
- 4) manicomí dels assassins
- 5) assassins en serie
- 6) experiments humans
- 7) xantatges amb nens
- 8) violadors en serie
- 9) profe de ed. física boja

IDEA GENERAL: XANTATGE AMB NENS I NENES

Objectiu:

No fiar-te de qualsevol persona del teu voltant.

Element pertorbador:

No fiar-te de qualsevol persona del teu voltant.

Element pertorbador:

Els pares de la nena protagonista trafiquen amb drogues.

Història:

13) pederastes

► 27 de març, 18:59

PLUJA D'IDEES:

- 1) tràfic de drogues de drogues a
- 2) experiment surt malament a
- 3) viatge amb cotxe de nit j
- 4) manicomi dels assassins r
- 5) assassins en serie r
- 6) experiments humans d
- 7) xantatges amb nens j
- 8) violadors en serie
- 9) profe de ed. física boja j

IDEA GENERAL: XANTATGE AMB NENS I NENES

Objectiu:

No fiar-te de qualsevol persona del teu voltant.

Element pertorbador:

Els pares de la nena protagonista trafiquen amb drogues.

La nena està morta.

Història:

LLEGENDA

EM DIC MAR...

A finals del segle XX, hi havia una nena que es deia Mar, era una nena d'onze anys que vivia a Sta. Coloma. El seu dia dia era normal: anava a l'escola i entre setmana feia algunes extraescolars (futbol i anglès). La Mar quasi no veia als seus pares, estaven massa ocupats amb la seva feina, encara que ella no sabia de què treballaven.

La Mar, a partir d'un comentari dels seus professors sobre els diaris personals, va decidir començar a escriure'n un.

EL MEU DIARI

Em dic Mar, tinc 11 anys i visc a Santa Coloma. Estic a casa i m'aburreixo molt, vaig a escriure el que els meus professors m'han recomanat, un diari. Els meus pares estan fent un encàrrec i fa estona que no venen; acaben de trucar a la porta, em sembla que són ells. He decidit portar-me el meu diari i ara, estic escrivint al cotxe d'uns "amics" dels meus pares. Ara mateix estem arribant a l'aparcament, o això és el que sembla... Bueno us ho vaig a descriure. El pàrquing està molt buit, quasi no hi ha cotxes i no hi ha ningú. S'està apropant un home de negre, no sé qui és. Bueno, no conec a ningú, clar. Però jo estic amb els amics dels meus pares, no? No em poden fer res, segur. Mala notícia: aquests senyors i senyores, m'han dit que els meus pares estan molt enfeinats i que m'he de quedar uns dies aquí amb ells. Ara, estic veient a un dels amics dels meus pares amb el telèfon, sembla que estigui treballant.

M'estic imaginant coses rares, perquè un home totalment diferent dels que he vist s'està apropant cap a mi i m'està mirant amb una cara que no sembla amigable. Què té a les mans? És un ganiv

Aquí, va acabar el diari personal de la Mar.

Els seus pares van estar buscant a la Mar durant un temps, però, els resultats que van obtenir, van ser mínims..

Al cap d'1 any, els pares ja s'havien rendit, i ja havien assumit el que li podria haver passat, però, un dia mentre estaven a casa, unes persones van trucar a la porta de la casa de la família de la Mar. Al obrir la porta, van veure el cap de la nena amb una nota enganxada en el front que posava:

Haver-vos preocupat més de la vostra filla. Aquesta és la vostra recompensa. Després d'aquest succés, els pares, van ser detinguts per la policia, per tràfic de drogues.

► 28 de març, 11:35

EM DIC MAR...

A finals del segle XX Fa uns anys, hi havia una nena que es deia Mar, era una nena d'onze anys que vivia a Sta. Coloma. El seu dia a dia era normal: anava a l'escola i entre setmana feia algunes extraescolars (futbol i anglès). La Mar quasi no veia als seus pares, estaven massa ocupats amb la seva feina, encara que ella no sabia de què treballaven.

La Mar, a partir d'un comentari dels seus professors sobre els diaris personals, va decidir començar a escriure'n un.

EL MEU DIARI

Em dic Mar, tinc 11 anys i visc a Santa Coloma. Estic a casa i m'aburreixo m'avorreixo molt, vaig a escriure el que els meus professors m'han recomanat, un diari. Els meus pares estan fent un encàrrec i fa estona que no venen; acaben de trucar a la porta, em sembla que són ells. He decidit portar-me el meu diari i ara, estic escrivint al cotxe d'uns "amics" dels meus pares.

Ara mateix estem arribant a l'aparcament, o això és el que sembla...

Bueno us ho vaig a descriure. El pàrquing està molt buit, quasi no hi ha cotxes i no hi ha ningú. S'està apropant un home de negre, no sé qui és. Bueno, no conec a ningú, clar. Però jo estic amb els amics dels meus pares, no? No em poden fer res, segur.

Mala notícia: aquests senyors i senyores, m'han dit que els meus pares estan molt enfeïnats i que m'he de quedar uns dies aquí amb ells.

Ara, estic veient a un dels amics dels meus pares amb el telèfon, sembla que estigui treballant.

M'estic imaginant coses rares, perquè un home totalment diferent dels que he vist s'està apropant cap a mi i m'està mirant amb una cara que no sembla amigable. Què té a les mans? És un ganiv

Aquí, va acabar el diari personal de la Mar.

Els seus pares van estar buscant a la Mar durant un temps, però, els resultats que van obtenir, van ser mínims..

Al cap d'1 any, els pares ja s'havien rendit, i ja havien assumit el que li podria haver passat, però, un dia mentre estaven a casa, unes persones van trucar a la porta de la casa de la família de la Mar. ~~Al~~En obrir la porta, van veure el cap de la nena amb ~~el seu diari~~ i una nota enganxada ~~en el~~al seu front que posava: Haver-vos preocupat més de la vostra filla. Aquesta és la vostra recompensa. ~~Després d'aquest succés, els pares, van ser detinguts per la policia, per tràfic de drogues.~~

Documents del grup G14

► 22 de març, 14:26

(R)Es un noi que es lleva a las 8:30 del matí és té que anar corrents a treballa perquè sinó el seu cap le sinó l'acomiada.El noi estava treballant tranquila ment pro no se que li va passar al seu ordinador va sortir la pantalla en blau amb uns

► 25 de març, 9:35

(R)Es un noi que es lleva a las 8:30 del matí és té que anar corrents a treballa perquè sinó el seu jefe l'acomiada.El noi estava treballant tranquila ment pro no se que li va passar al seu ordinador va sortir la pantalla en blau amb uns

En un poble de Vilanova de Sau al 2014 dos joves enamorats, en Mike i Annie que eren una parella de 16 anys, estaven en una casa ells sols. A la Annie, com estaven molt avorrits, se li havia acudit de fer una Ouija per veure que passava, sabien que era molt perillós però ells van voler experimentar, la noia va anar al desvan on era la taula del joc, es van seure al terra i van començar a fer els passos per poder obrir el joc, tenien

► 26 de març, 11:39

(tots)

En un poble de Vilanova de Sau al 2014 dos joves enamorats, en Mike i Annie que eren una parella de 16 anys, ~~estaven~~estaven a casa de la Annie en una casa ~~ells sols~~, la seva casa era molt vella i estava envoltada per un bosc. ~~A la Annie,~~c Com estaven molt avorrits, se li havia ~~en~~acudit de fer una Ouija per veure que passava, sabien que era molt perillós però ells van voler experimentar, la noia va anar al desvan on era la taula del joc, es van seure al terra i van començar a fer els passos per poder obrir el joc, ~~tenien~~.

Van fer el primer pas darrera del segon, el tercer fins a arribar l'últim pas....

De cop, totes les llums de la casa es van apagar, els nois es van espantar moltíssim, amb un atac de pànic, sense poder controlar-se van sortir d'aquella casa corrents, els dos nens van decidir ~~quedarse a~~ dormir a la casa de Mike.

Al matí següent la Annie es va adonar que els seus pares estarian en casa, i que encara estava aquell esperit que van obrir, totalment asustada, va decidir anar a casa seva i quan va entrar....

Es va trobar a els seus pares morts a la cuina, també es va adonar que la casa era totalment destrossada, tota espantada, va decidir trucar a la policia, pero no van saber descobrir com va passar tot, La Annie va decidir que ja estava farta de tot i van decidir tornar amb en Mike a tancar el joc.

Després d'allò no es va poder saber que va passar en aquella casa, pero dos semanas després van trobar els dos cadàvers dels dos nois

Després d'allò no es va poder saber que va passar en aquella casa, pero dos semanas després van trobar els dos cadàvers dels dos nois

totalment destruïts. La gent del poble diu que moltes nits es poden veure les ànimes sense vida voltant pel poble i que ningú sap que va passar amb aquell esperit maliciós.

En grup o en equip? L'escriptura cooperativa a l'aula

Annex III

Pauta per a la planificació de la llegenda urbana

Què són les llegendes urbanes?

DEFINICIÓ: Són històries que s'expliquen com a reals però que contenen elements inversemblants, rars o sobrenaturals. Els fets transcorren en el món modern.

ESTRUCTURA: N'hi ha de més curtes i de més llargues. En general, solen mantenir l'estructura d'una narració:

- plantejament: on se'ns presenta la situació i els protagonistes
- nus: apareix l'element pertorbador que fa que la història faci un gir inesperat.
- desenllaç: resolució de la situació de manera sorprenent; causa estranyesa, sorpresa, por o inquietud.

CARACTERÍSTIQUES:

Temàtica: Prevenen i adverteixen dels perills del món actual: trànsit, viatges, drogues, salut, lladres...

Element pertorbador: Sempre hi apareix un element misteriós, xocant, incompreensible. Sovint, l'element en sí no és pertorbador però en aquella situació sí que ho és.

Narrador: Sempre és extern, i narra allò que li han explicat.

Personatges: Solen ser anònims i quotidians, persones corrents (un home, una dona, una parella, un conegut d'un amic...).

Credibilitat:

- Mai hi ha testimonis directes que es puguin identificar.
- No hi ha proves d'allò que s'explica.
- Les dades que es donen solen ser imprecises.
- Mai se sap l'origen del relat. Sovint comencen amb: "A l'amic d'un amic li va passar..."

Espai i temps: Se situen en un lloc concret i real, i en un temps proper.

Objectiu:

- Causar por o terror
- Crear angoixa o inquietud
- Entretenir
- Sorprendre
- Donar una lliçó moral (moralitat)

Oralitat: Generalment, les llegendes urbanes es transmeten de manera oral. Això explica que trobem diverses versions d'una mateixa llegenda, tot i que els fets essencials es mantenen.